

*На моите племенници, синове
и внуци, за да продължат
традициите за почит към рода ни...*

Обичах светлината, живота, науката...

В памет на
д-р т. н. инж. Стефан Цвятков Петков
предприемач – благодетел
1956 – 2022

ИК „Колонел“ - Габрово
2025 г.

На 4 ноември 2022 година

брат ми

Стефан Петков

трябваше да навърши 66 години...

Почина в годината на своето пълно отличие.

Роден е на 4 ноември 1956 г. в Габрово.

Учи в VI основно училище „Митко Палаузов“ (сега „Иван Вазов“) до 8 клас. С пълно отличие завърши средно образование в ТМЕТ „Д-р Никола Василиади“, специалност „Електрообзавеждане на предприятията“.

Приет бе за студент в габровския ВМЕИ. След първи курс продължи висшето си образование в Ленинградската политехника, която завърши през 1982 г.

Защити дисертацията си през 1989 г. и стана доктор на техническите науки.

Работил е в обувния завод „Сърп и чук“ („Рекорд“ АД).

През 1993 г. създаде частната си фирма „СЕВ Брокерс“ ЕООД.

Почина на 19 април 2022 година.

*фирма „СЕВ Брокерс“
- Габрово*

*Входът
на фирмения офис*

Фирменият офис

„СЕВ Брокерс“ ЕООД е създадена през 1993 г. в Габрово, България като компания за внос / износ, доставяща черни и цветни метали от Русия, Украйна и Китай на основни клиенти в Централна и Източна Европа. Благодарение на успешните си международни търговски операции, компанията разшири дейността си в следните бизнес сфери – производство и търговия с промишлена и селскостопанска продукция, търговска собственост, медицински услуги.

В офиса на „СЕВ Брокерс“

В бара на „Сев Брокерс“

*На екскурзия в страната с фирмените
служители на „СЕВ Брокерс“ ООД, 1995 г.*

Евелин в офиса, 1995 г.

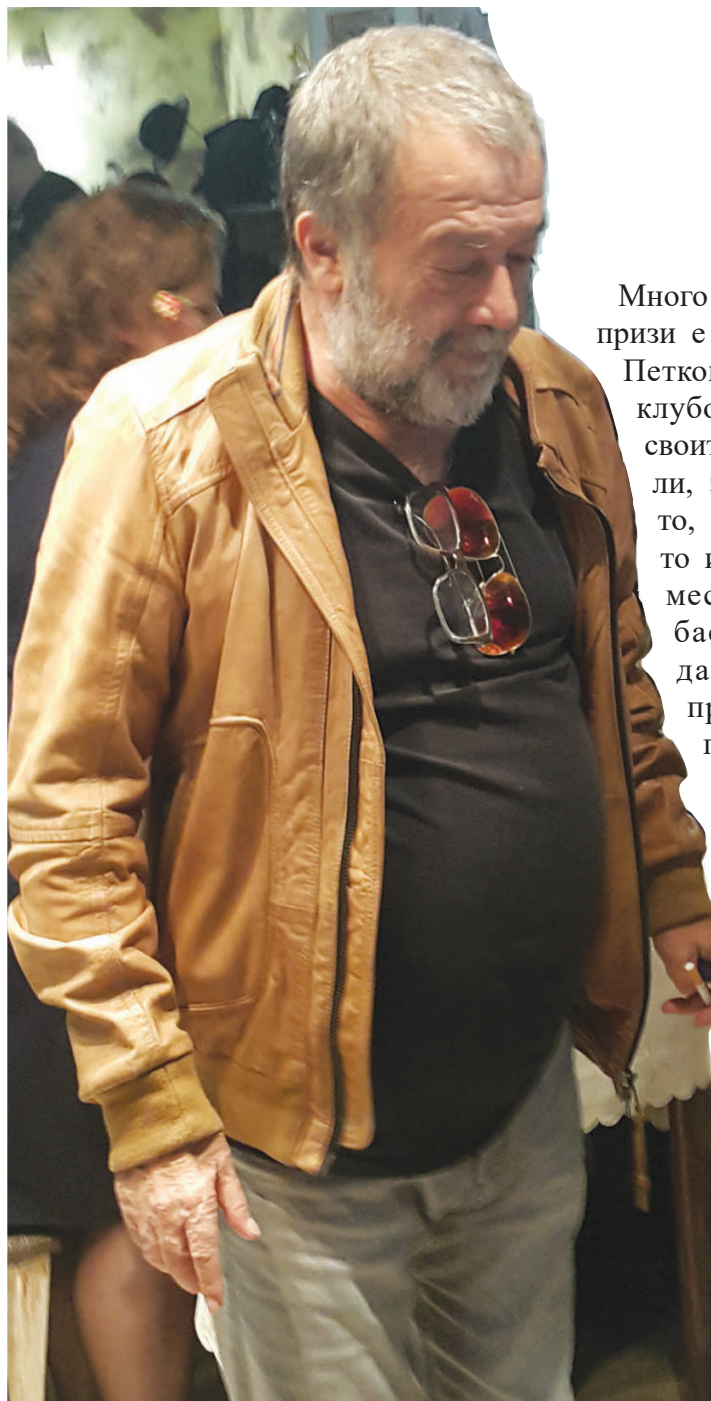

Стефан Петков на 60

Юбилея си Стефан Петков отпразнува с близки и приятели със стилно парти в ресторант „Мадлен“ сред много настроение, целувки, поздравления и подаръци.

Много прекрасни сюрпризи е правил Стефан Петков за спортните клубове в града, за своите бивши учители, за образованието, здравеопазването и др. Децата на местния клуб по баскетбол „Чардафон-Орловец“ приживе го наградиха с купа и пожелание: „Не си поет, но с това, което правиш за децата на Габрово, като Пушкин можеш да кажеш: „Я памятник себе воздиг нерукотворный“...“

Царина Тасева

Собственикът на „Сев Брокерс“ Стефан Петков закръгли 60 години на 4 ноември 2016 г.

За изключителния му принос за развитие на баскетбола в Габрово от местния БК „Чардафон-Орловец“ го наградах с купа. Отличieto бе придружено с плакет и уникална топка - уникална заради подписите на бъдещи звезди под двата коша. На „Спалдинг“-а момичетата и момчетата от школата бяха изписали своите пожелания към именития рожденик.

„Не си поет, но с това, което правиш за децата на Габрово, като Пушкин можеш да кажеш: „Я памятник себе воздиг нерукотворный...“ - пише в поздравителния адрес към юбиляра от ръководството на баскетболния клуб.

Стефан Петков, който е правил не едно дарение на Община, здравни заведения, културни и неправителствени организации, е известен с любовта си към децата и спорта.

Почти няма спорт, на който той да не е помагал, преди години слабост му бяха футболът и ските. След възкръсването на „Чардафон-Орловец“ през 2009-та – към „слабостите“ му се присъедини и баскетболът. Неговият син Александър бе част от талантивия набор 1997-1998 г., който пръв направи пробив в зона „Мизия“ след победи над школи като „Спартак“ (Плевен), „Етър 49“ (Велико Търново), „Дунав“ (Русе), „Чавдар“ (Троян).

Нерукотворният паметник на Стефан Петков след 2013-та има и твърде материално измерение – тогава

той дари 20 оборудвани професионални баскетболни табла на едно дряновско и осем габровски училища и на Техническия университет на обща пазарна стойност над 30 000 лева. Неговото убеждение е, че и средата възпитава, затова подрастващите спортисти трябва да тренират с екипи, съоръжения и в обстановка, равняща се с най-доброто.

На танец с майка...

В бара на „СЕВ Брокерс“ с верния си приятел Йовчо Спасов

**През лятото на 2022 година
СИНОВЕТЕ НА
д-р т. н. Стефан Цвятков Петков
дариха
по волята и в памет на баща си
над хиляда и сто книги от неговата лична
библиотека – художествена и техническа литература
на български и руски език на Регионална
библиотека “Априлов-Палаузов” гр. Габрово**

4 ноември 1998 г.

Благодарност

Сега, в дните, когато вече отшумяха напрегнатите мигове по подготовката и провеждането на 40-годишнината от основаването на VI ОУ „Иван Вазов“, можем да размислим спокойно и да изразим своето уважение и признателност към хората, благодарение на които стана възможен нашият празник. Със своята съпричастност, разбиране и щедрост всички те показаха, че са наши истински приятели и че милеят за българското училище.

Една руска мъдрост казва, че трудът на човека е по-прекрасен от творенията на боговете.

**Прекрасен е и сюрпризът, който направи
за своите 37 учители-пенсионери
Стефан Петков - бивш ученик на училището,
сега управител на „Сев Брокерс“ в Габрово.**

Благодарение на неговата щедрост и любов, бившите учители изживяха трепетни мигове, спомняйки си младостта, а подарените им от него стенни часовници с надпис „40 години VI ОУ „Иван Вазов“ стоплиха сърцата и просълзиха от умиление присъстващите. Добрият човек не държи непременно да покаже добрината пред всички. Той я носи на челото си. Носи я в сърцето си.

Стелиана Постомпирова, директор на VI ОУ “Иван Вазов”

Малкия Стефан с майка и татко

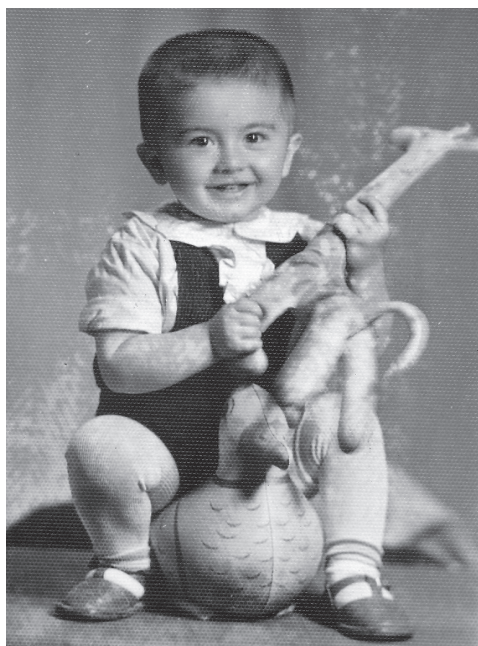
*Майка ни Еленка
Илиева Петкова /1931-2005/*

Родена в кв. Цинка, Дряново. Тя беше по-строгийт родител в нашето семейство. Беше компетентна по много въпроси. Имаше отношение по законността, дисциплината. Беше човек със силен характер – волева и упорита.

*Татко Цвятко
Стефанов Петков /1929-1992/*

Роден в Жълтеш. Баща ни беше работник. Работи 42 години във „Васил Коларов“, секционен майстор, Татко беше изключително слънчев човек, с благороден характер, оптимист.

1963 г. На село с баба и дядо

Нашето семейство, 1965 г.

1963 г.

*29 септември 1974 г. Любимата ни Вани стана на 1 годинка
(родова снимка)*

Това съм аз Царина Цвяткова Тасева. Родена съм на 4 март 1960 година в Габрово. Кръстена съм на нашите баби - Цана и Рада.

Орисина съм да царувам и да се раздавам, да се усмихвам на хората и да ги зареждам с оптимизъм за добро и светлина в живота.

Ценя умните и добри хора. Мечтая страна ни да върви напред и нагоре, Габрово да си върне славата на българския Манчестър. Моите деца, племенници и внуци да са горди, че са българи.

В предсмъртния час на моя брат му дадох обещание да запазя чистотата на душата си и да съхраня традициите на нашия род. Затова събрах част от неговия живот в тази книга...

Сестрата на Стефан

Имахме скромно, но щастливо детство. Нашите родители не бяха „големци“, но ни научиха на най-важните неща в живота. Възпитаваха ни в родолюбие, трудолюбие и стремеж към знанието. Научиха ни да общуваме добронамерено с хората, да не знаем какво е завист.

И оттук, с такива родители брат ми изгради характер. Стана велик мъдрец. Знаеше какво да чете, как да се усъвършества и да преценява хората.

Като ученик в VI основно училище „Митко Палаузов“ брат ми си поставяше цели и винаги ги постигаше. Беше упорит и много четеше. В училище беше отличник, първенец на олимпиади по математика и физика, участваше в кръжоци на ТНТМ, играеше в Детския приказан театър към Дома на културата, спортуваше. През ваканциите работеше и със спечелените пари си купуваше книги. Намираще време за всичко. Имаше силна воля. Беше грижовен и много добър батко.

Както татко, той умееше да общува с всички. Умееше да убеждава, да мисли положително. Обмисляше различни варианти в различните ситуации. Не вземаше прибързани решения. Оценяваше предварително изходите от различните ситуации.

Нашето семейство беше много щастливо, когато след завършване на докторантурата брат ми взе решение да се завърне в родното Габрово, въпреки че имаше много примамливи покани за работа в страната и в чужбина.

Цялото ни семейство на Златни пясъци, през лятото на 1967 г.

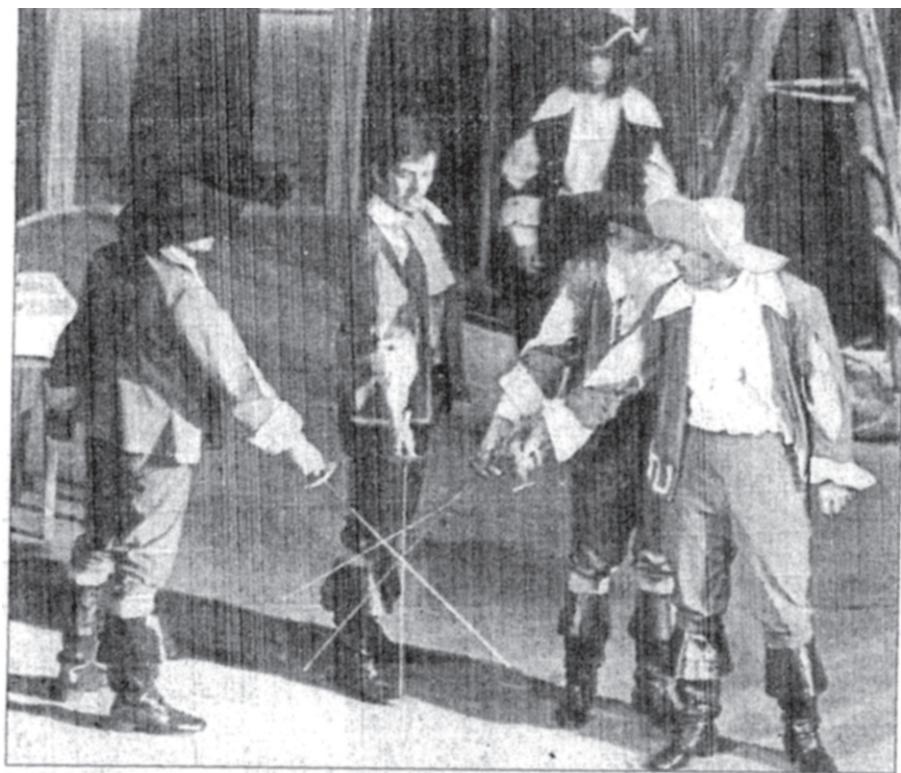

*Брат ми в
пиесата „Пепеляшка“
в ролята на принца,
1973 г.*

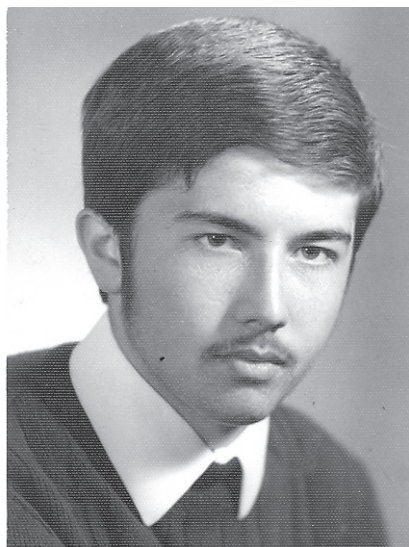

*Стефан играеше в Детския приказен театър
към Дома на културата в Габрово*

„Тримата мускетари“, режисьор Йордан Таралежков. Слави Бонев (без шапката) в ролята на д'Артанян. Стефан Цвятков (Атос) - вляво, Красимир Доков (Арамис) и Митко Димитров (Портос) - вдясно, Стела Попова (Планше)

Атос в „Тримата мускетари“, 1974-1975 г.

Отличники, 24 май 1970 г.

1975 г.

2 ноември 1975 г. Клетвата на брат ми в ШЗО - гр. Плевен

*септември 1975 г.
Изпращане в казармата*

Школник в ШЗО - гр. Плевен

1975 г., преди казармата

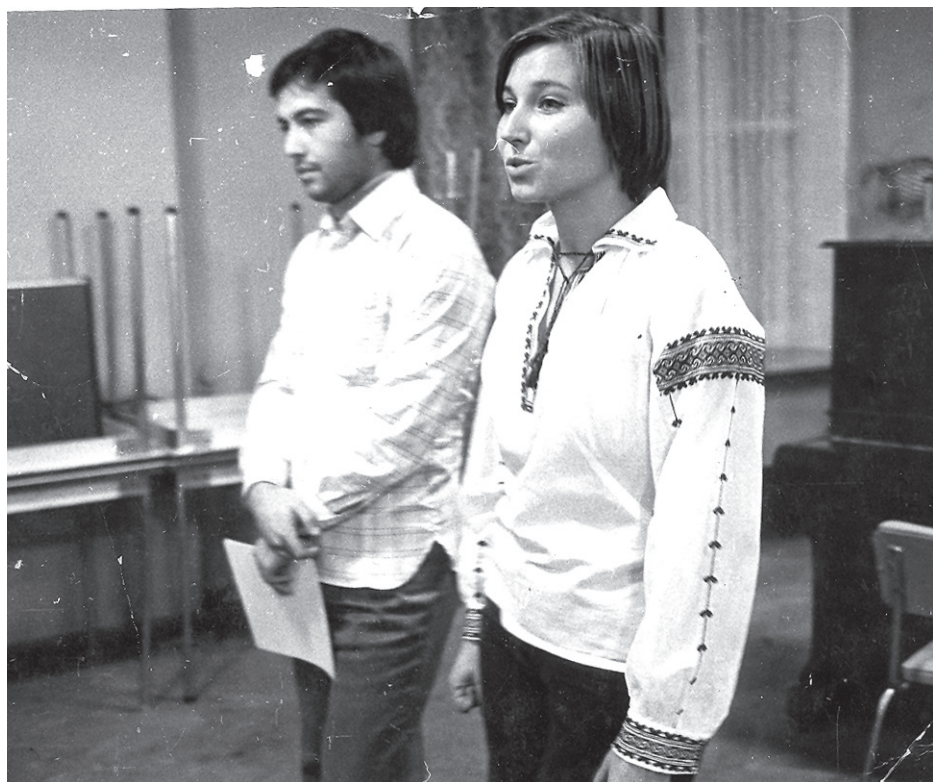

*Студент в Ленинград,
1980 г.*

*Вечер на дружбата,
1978 г., Ленинград
Участвали са
студенти от
22 страни от
Института
по текстилна и
лека промишленост
„С. М. Киров“
Водещ на вечерта
е Стефан Петков
от България -
снимки на стр 31*

В Поша, 1979 г. С верните неразделни приятели Стефан Василев и Слави Бонев

*Общински съветник
през 80-те*

Спомени за Стефан

Стефан – млечният ми брат! Той е роден само дни преди мен и поради липса на достатъчно кърма у майка ми, съм сукал от неговата майка. По-късно съм си мислил. Ако не бях го подяждал, предвид неговата предприемчивост и енергия, кой знае каква стихия щеше да се заформи.

Не бяхме близки приятели, но се познавахме добре. В редките ни срещи, покрай водката и есетрата, разпалено си говорехме за философия, поезия и политика. Не си спомням да е имало баналности и прочие губи време дрънканици.

Стефан беше чешит. Живя като чешит, така си и отиде. Надявам се, Горе да има поне една алея за такива хора.

Калин Илиев - писател, драматург

Впечатленията ми за бати Стефан са повече от ученическите ми години, когато си бях в Габрово. Запомнила съм го с това, че винаги беше много уверен. Много четеше. Знаеше какво да каже и да направи във всички случаи. Имаше решения за проблемите.

Аз през тези години бях доста свита и много ме впечатляваше това. Искях и аз да имам такава увереност.

Иванка Телпис братовчедка

Страхотен, велик човек беше господин Стефан Петков,

Теменуга Цонева, писател

Познавам Стефан от ученическите ни години. Учехме заедно в ТМЕТ „Д-р Никола Василиади” гр. Габрово, но в различни специалности. Беше амбициозен и отличен ученик. Имаше многостранни интереси. Четеше научна и художествена литература, спортуваше. Участваше в мероприятия на ТНТМ. Беше изключително добър приятел. Активно се включваше в културно-масовата дейност на техникума. Тогава той играеше в детския приказен театър към Дома на културата заедно със Стефан Василев, Слави Бонев, Красимир Доков, Иван Минчев и др. Стефан завърши висше образование, аспирантура и докторантура в Ленинград, сега Санкт Петербург, Русия.

През 90-те години, след завършване на образованието си се завърна в родното Габрово. През този период той преживя тежки загуби. Починаха първата му съпруга Наташка и баща му.

Силният му дух му помогна да се изправи и да създаде фирмата си.

Стефан беше успешен предприемач и благодетел. Винаги е спонсоририл спортните клубове в града от различни видове спорт - акробатика, баскетбол, футбол, алпийски ски и др.

Помагал е на много хора. Правел е дарения за здравеопазването, образованието, спорта и др.

Такива хора като Стефан са рядкост днес.

Политически той не беше обвързан, но милееше за Габрово и за с. Армените, където прекара последните си дни.

Никалаос Цитлакидис, приятел

Стефан Петков. Познавах го от младежките му години. Живеехме къща до къща. Беше сериозен, възпитан и интелигентен младеж. Любовта му към науката и самоусъвършенстването му даде възможност това да стане с висшето му образование, което завърши в Ленинград, сега Санкт Петербург.

При срещите ми с него разговаряхме за галерии, картини, художници, за изкуство.

Разбрах, че това е другата му любов, живописата. Това не ме изненада. Той беше човек с широк мироглед, естет.

Интересуваше се от това, което правя аз, разглеждахме картините ми. Разбрах, че това, което създавам му допада. Приятно ми беше, че в неговия дом ще има и мое присъствие, чрез картините, които си беше избрал. След време ме покани да направя изложба, камерна, в новооткрития от него кафе бар, за който жест му бях много благодарна.

Стефан. Обичаш животa. Естет. Човек с разностранни интереси. Прекрасен събеседник. Приятел.

Ема Вертерова, художник

Когато чуя името Стефан, т. е. „венец“, първи в съзнанието ми изплува образът на Стефан Цвятков Петков. Причините за това са не само 12-те години ученически спомени, а защото това е ярък и незабравим образ на една многопластова личност, оставила трайна и незаличима следа във всичко и във всеки, който се е докоснал до него. Та такива са спомените ми. За възпитания и интелигентния „многознайко“ от 6-то основно училище. За отличния по всички дисциплини съученик от ТМЕТ „Д-р Никола Василиади“, намиращ винаги правилното решение, но по бърз и нестандартен начин.

Стефан беше общителен и веселяк, но и замислен, и критичен.

Изграждаше се като личност с голям потенциал и перспективно бъдеще.

За човека, с който бяхме сред първите приети във ВМЕИ Габрово, в най-лошата кандидатстудентска 1975 година. Не случайно и тук беше бързо оценен и изпратен да се доказва извън България. И се доказва първият „доктор инженер“ от випуска ни.

За човека, с който се срещнахме отново след 30 години. Срещнах един бизнесмен и благодетел, с име в Габрово, но и съхранил най-ценните добродетели за човека. Бърз и аналитичен ум, точна преценка на процесите в обществото и хората, с протегнатата ръка за всеки нуждаещ се.

Та това беше Стефан -- рядка, светеща със собствена светлина комета, оставила незабравима следа ...

ОР д-р инж. Емил Ганев

Със Стефан се знаехме отдавна.

Когато ни „врхлетя” демокрацията, пътищата ни се разминаха и всеки се опита да заеме своята ниша по посока на бизнеса. Не знам до колко аз успях, но Стефан определено успя, даже бих казал преуспя.

По онова време бях лидер на социалдемократията и политиката ни срещна отново. Очаквах да се видим с нетърпение, защото целта на тези срещи беше да ангажираме вниманието на бизнеса, а заедно с това да поимлим и за „известна” финансова помощ. Апропо това го правеха всички партии без изключение. Разбира се желанията бяха двустранни. Ние обещавахме „какво ли не”, а бизнесмените искаха също „какво ли не”. Кой искаше безпрепятствен износ, кой внос, кой да бъде включен на челно място в листите.

Стефан ни посрещна подобаващо маса отрупана с всякакви вкусотии и питиета, кое от кое по елитно.

Гледах го внимателно. Беше си същият - непринуден и болезнено откровен. Имането не беше го променило. Нямаше го даже обичайното „перчене” и надменност, с която се бяха „сдобили” много от „новоизлюпените богаташи”.

В разговорите Стефан направи такъв геополитически анализ, че много политици можеха да го ползват като учебник. И накрая след като „удовлетвори” всички наши желания, за себе си или както казваме ние - „в замяна” не поиска нищо. Такъв беше Стефан.

Николай Попов - предприемач Габрово

Брат ми Стефан носеше светлина и усмивка, дори и в най-трудните моменти. Остави отпечатък в живота на всеки, който имаше привилегията да го познава.

Неговата светлина ще продължи да грее в душите ни, докато сме живи.

Царина

октомври 1998 г.

Юбилеен вестник за 40 години Шесто основно училище

Нищо не е забравено

Неусетно минава времето, а спомените са все така живи. Вече съм на 42 години, но осемте, прекарани в училището, са незабравими. Неизчезващ е споменът за учителите ми Тотка Станчева, Недка Пенева, Пенка Пангарова, Димо Димов, Веселин Вътев и, разбира се, покойният директор Атанас Карабичев. С някои от тях се срещам, други отдавна не съм виждал - какво да се прави, такъв е животът.

Когато се връщам към годините, обхваща ме усещането за някаква светлина, която озаряваше отношенията между учители и ученици. В този период - 1964-1972 г. - политиката не ни влияеше и ние не се интересувахме от нея. Учихме и изграждахме основите на своето бъдеще. По-голямата част от съучениците ми осъществиха себе си, утвърдиха се в живота и в обществото. Пътищата ни са различни, всички с удоволствие си спомняме годините, прекарани в училището под Бакойския баир.

Благодаря на всички мои учители! Ще ги помня винаги! Надявам се и те да ме помнят! Пожелавам на новото поколение учители да учат и възпитават нашите деца така, че да решават успешно всички житейски задачи, както казваше един обичан учител - Димо Димов.

Стефан Петков, бивш ученик

*За делата на брат ми
като предприемач и благодетел
е писано в продължение
на над 30 години в печата,
публикувани са много интервюта
по различни теми.*

*В тези страници съм събрала
публикации в местната преса,
в които се пише за него.*

Стефан Петков:

„Демокрацията у нас се изроди в партийен паразитизъм“

– Г-н Петков, навършихте 60 години, кое е най-важното, което сте свършил във Вашия живот?

– Ще кажа кое не съм успял да свърша. Не мога да преценя дали не успях да възпитам децата си или мътната вода ги повлече, но искам да събера всички тях и да ги запозная с корените им – на дядовците и бабите, на прадядовците и прабабите от двете страни на рода. За да продължат те традицията за почит към рода. Все още не съм успял да свърша това. Защото традицията е онова, което служи за пример на поколенията след нас.

А моите деца са пръснати по света. Най-малкият е в Япония – още преди да завърши средното си образование, взе решение, научи японски и напусна България. Другият – в Германия, третият – в Бирма, четвъртият вече се върна – беше 10 години в Чехия и Германия. Имам и една дъщеря. И всеки от тях е като сам юнак на коня. Много е трудно да се съберем всички заедно. Но успяхме – за 60-ия ми рожден ден.

Вестник 26 ноември 2016 г. анфас Стефан Петков: „Демокрацията у нас се изроди в партийен паразитизъм“

СТЕФКА БУРМОВА

Г-н Петков, навършихте 60 години, кое е най-важното, което сте свършили във Вашия живот?

– Ще кажа кое не съм успял да свърша. Не мога да преценя дали не успях да възпитам децата си или мътната вода ги повлече, но искам да събера всички тях и да ги запозная с корените им – на дядовците и бабите, на прадядовците и прабабите от двете страни на рода. За да продължат те традицията за почит към рода. Все още не съм успял да свърша това. Защото традицията е онова, което служи за пример на поколенията след нас.

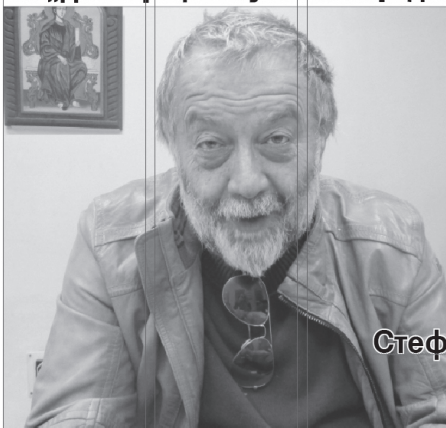
А моите деца са пръснати по света. Най-малкият е в Япония – още преди да завърши средното си образование, взе решение, научи японски и напусна България. Другият – в Германия, третият – в Бирма, четвъртият вече се върна – беше 10 години в Чехия и Германия. Имам и една дъщеря. И всеки от тях е като сам юнак на коня. Много е трудно да се съберем всички заедно. Но успяхме – за 60-ия ми рожден ден.

– С какво Вие сте запознали своите родители?

– Моите родители ме научиха да разчитам само на себе си. Затова и през целия си живот съм свикнал да разчитам единствено на себе си.

Не ме научава какво означава завист – да се интересувам този или онзи какво правят, макар около мен да е имало много таваня хора.

Но като че ли напредното стъпалка на обществото, където живееш, общата бия за всички, задържаш живот из гради други критерии, с които да се съобразяваш.

момента в живота Ви?

– Първата ми съпруга почина след тежко заболяване. Останал съм с две деца и се оръзиха кърмач да поемам – напълнил! С 300 лева заплатата, с децата, без жилище какво да правя?

Вършил съм какво ли не, отговаряше – сплъщи. В този театър, за мен момент – помни го като деня. Славя Бонев

ме София е била 3000 човека, заедно с всички етноси – само колни улици. И се питам защо децата ми са двете деца и се оръзиха кърмач да поемам – напълнил! С 300 лева заплатата, с децата, без жилище какво да правя?

Вършил съм какво ли не, отговаряше – сплъщи. В този театър, за мен момент – помни го като деня. Славя Бонев

младши, специалист „Електрооборудване на предприятия“. Приет е за студент в заводския ВМЕИ, а след първи курс продължава висшето си образование в Ленинградската политехника, която завършва през 1982 г. Защитава дисертацията си през 1989 г., доктор на техническите науки. Работил е в Обединен завод „Сърп и чук“ („Рекорд“ АД). През 1993 г. създава частната си фирма „СВБ Брокер“ ЕООД.

от финансовите институции ще даде по 1% за общината. Това е 360 хиляди лева. И тази

ване. Всички пътища са добре поддържани, независимо къде са те – дали в града или в планината. Хората са абсолютно издрани по отношение плащането на местните данци. Доре счетоводителите им се стремат да минимизират данците, които отплащат към държавата. Всички са добре дошли, местната управа намира начин да се срещне с всички, които развиват бизнес, колкото и дребен да е той. Има значение дали си чужденец или немец, земеделец ли си или индустриалец. Има закони и правила и всички ги изпълняват – най-богатият и най-бедният.

Частната собственост е неприкосновена и никой няма право да ѝ влиза в нея.

Самият аз бих свидетелствал собственост на земята, пушката си да стреля, колкото иска да влязат в неговата

Роден е на 4 ноември 1956 г. в Габрово. Учил е в Улто основно училище „Митко Палаузов“ (сега „Иван Вазов“). С първо отличие завършва средно образование в ТИМЕТ „Д-р Никола Василев“.

Електрооборудване на предприятия“. Приет е за студент в заводския ВМЕИ, а след първи курс продължава висшето си образование в Ленинградската политехника, която завършва през 1982 г. Защитава дисертацията си през 1989 г., доктор на техническите науки. Работил е в Обединен завод „Сърп и чук“ („Рекорд“ АД). През 1993 г. създава частната си фирма „СВБ Брокер“ ЕООД.

от финансовите институции ще даде по 1% за общината. Това е 360 хиляди лева. И тази

ЮНЕСКО или ООН да обирне внимание на този факт? Сета в Сирия колко ценности изчезнаха? Краде се и се преторжда на богатите.

Има си мафия за артфеаците. Как така за 200 години в Америка, където буквално няма какво да видиш, бива създадени огромни музеи. И продават навал да крадат. Преди кой крадеше – антиквасите?

– А авторитаризмът?

– То са различни народи – там са католически-славяни. Те претендират да са благородниците на Европа. Според Вас, съществуват ли истински благородници?

– Бавно е кой определя правилата. Затова и бизнесът е безкраен, защото винаги в него може да се намери свободна кълче, от което да се извлече печалба.

Да погледнем рекламите в социалните мрежи. Рекламите се продават игри, които са за милиарди долари – нито по-малко, отколкото отплащат за военни действия укр или ние. Но парите са фиктивни все пак. Единият печата, а другият се съобразява с него. Печаталаш дори не казва колко е напечатал. Като ява Византия една крива зрънструва във колно си и натам я не се променва. Тонка.

Едно време са казвали, че нивата не може да бъде по-висока от 3,5%.

Всички арабски банки например пари назаем с нива не дават.

Те предпочитат да участват в проекти и оттам да спечелят. Всичко друго потърсичи – не новешите правила на играта. Другото не е морално – поне мен така са ме учили при социализма.

Във взаимомогателности

– **С какво Вие сте запомнил своите родители?**

– Моите родители ме научиха да разчитам само на себе си. Затова и през целия си живот съм свикнал да разчитам единствено на себе си.

Не ме научиха какво означава завист – да се интересувам този или онзи какво прави, макар около мен да е имало много такива хора.

Но като че ли навремето стаичката на общежитието, където живеехме, общата баня за всички, задружният живот изгради други критерии, с които да се съобразявам.

Та всички се събираха заедно да правят зимнината, да запечатват бурканите. Всичко това го помня и до днес.

– **Лесно ли си проправихте път като млад инженер?**

– Когато се върнах от Русия, започнах работа в Сърпа. И първото, което направих, беше да отида в производството и да разгледам машините. Работих три години – искам да отбележа, че всяко лято след навършването ми на 14 години съм работил. В Сърпа ме направиха и партиен член – кандардиса ме Пешо Парното.

На едно партийно събрание обаче много се ядосах. Коментираше се, че няма много пари за поевтиняването на картите за почивка на работниците. Не се въздържах и споменах, че за изкопаването на дупка за басейна пред столовата се намериха пари, след това дадох още 300 хиляди лева да я заринат, и народът се ококори. Веднага ме привикаха в партийния комитет на завода, след това в градския на партията – защо съм говорил тези неща. Викат ми: „Не знаеш ли, че умно куче на голяма сватба не лае“. Тъй ли, викам си, като разбираш кучетата, защо не си станал кучкар, ами си тръгнал хора да командваш! Станах и си заминах.

– **И какво се случи след това?**

– Никой не ме потърсва за нищо, работех си, чувах свистене зад гърба си, но не обръщах внимание. В един момент си взех отпуската, седнах, четох, четох, кандидатствах аспирантура, приеха ме. Успях да завърша. Точка.

Родителите ми не са били партийни членове. Баща ми беше работник. Работеше 42 години във „Васил Коларов“, секционен майстор,

***баща ми вземаше по-голяма заплата от директора.
Защото беше майстор!***

Отивахме на море и го викаха да се връща, че няма кой да оправи машините. Но минало заминало.

– **Кои бяха най-трудните моменти в живота Ви?**

– Първата ми съпруга почина след тежко заболяване. Останах сам с две деца и се озърнах накъде да поемам – наникъде! С 300 лева заплата, с децата, без жилище какво да правя?

Вършил съм какво ли не, отвсякъде – спънки. В този тежък за мен момент – помня го като днес, Слави Бонев, Бог да го прости, ми протегна ръка. Искаше ми се да произвеждаме машини, но започнах търговия с Русия, с Украйна и така полека, полека стъпих на крака. Работех, четях, учих се, вече не помня колко пъти

съм пропадал и колко отново съм стъпвал здраво на земята.

– **Как намирахте сили да се вдигнете отново?**

– Как? – на кого да разчитат двете ми момчета. Като се опреш до стената, щеш не щеш намиращ откъде да се провреш и да продължиш. Единственото, което ме е спасявало, е, че никога не съм се притеснявал и не съм се предавал.

Много хора и сега ме питат как е възможно по една сделка да работя по две години, след като има какво да се прави в момента. Да, за момента има, но нали то ще свърши и трябва да има какво да продължим да правим. Така полека, полека се справяме.

– **Какво не Ви харесва днес?**

– Яд ме е за друго, че там,

***където има хора, има живот,
а там, където няма народ – има разруха.***

Погледнете какво е у нас. Във всяко дере в България живее отделен народ. Селата тук са конструирани по следния начин – дядо Драган дошъл от някъде, харесал мястото, забил кола, построил си къща и селото станало Драгановци. И се установява местното самоуправление – близките, роднините се разбирали един други. Тогава е имало единовластие – най-старият командвал. Създавали всички всичко. Всички помагали на комшията да си построи къща, той пък помага на следващия комшия да си построи къща. Охранявали са се сами, не са чакали да дойде полиция от София. Питам се, защо трябва да се разруши тази система?

– **Не се ли превърнахме в нация от предатели?**

– Навремето, около 1993 г. се смеех и казвах, че ще дам 5000 тона бодлива тел да се ограда София и да оставят два изхода – който влезе там, да не се връща. Защото едно време София е била 3000 човека, заедно с всички етноси – само кални улици. И се питам защо

***днешният човек не следва елементарния път
на историята?***

Константин Велики е посещавал много минерални извори, включително и Баня, край София, но не се задържал там, не му харесало и не се върнал повече. През средните векове никой не е зачитал този град. Питал съм се защо е така, толкова ли не е имало читави българи да оценят този град – по времето на Самуил, на комитата Никола. Защо не са използвали това равно поле, за да създадат истински голям град.

По онова време е имало само един римски батальон, където сега е центърът на София. Дори Никопол е бил по-голям град. И достигнах до извода, че някъде през средните векове там се установяват хората, които са нямали държава – печенезите, а те са бездържавници. Така ние подарихме току-що освободената ни държава именно на печенезите, населили София. Затова питам, как да се развива една държава, подарена някому?

И ето, нека да видим кои наши управници са от този край на чисти печенези, в

чийто характер е да присвоят, да откраднат и да бягат.

Всички големи възрожденци, преминали през София, къде отидоха? Паница – във Франция, родовете на Захари Стоянов, на Стефан Стамболов – всички са преминали, взели са по нещо и си заминали. Какво пречи съвременната ни столица да е Плиска – когато с този главен град 350 години държавата ни е била велика, 150 години с Преслав, 200 години с Велико Търново, а

ние си подарихме страната на София,

събрала интригантите. Хора, които гледат моментната изгода, които не могат да планират нищо.

И до днес твърдя, че Тодор Живков е велик, защото от нищо и никаква държава я направи велика – станяхме известни със спортистите си, почти два пъти се увеличи населението ни, икономиката тръгна напред.

– Какво предлагате?

– Предлагам, например, Общината да обяви конкурс между банките коя от тях да управлява парите ѝ – в Габрово има 23 банки. Общинският бюджет е 36 милиона лева и всяка от финансовите институции ще даде по 1% за общината. Това са 360 хиляди лева. И тези пари да се използват примерно за развитието на спорта сред подрастващите – за треньори, за участие в състезания на децата. За всички подрастващи е важно да се научат на дисциплина, което най-добре става чрез спорта.

И ако поне 50 на сто от децата бъдат обхванати в подобни извънкласни занимания, те не само ще се научат на ред, дисциплина и на екипно отношение, но ще бъдат и здрави физически. Та

ние си унищожяваме младото поколение.

– Ние, възрастните, ли гоним младите си хора от страната?

– Няма как да не е така. Давам пример със Сингапур и мангровите им блати. Там са китайци и индийци. Преди 30 години се появи един-единствен човек – Ли Куан Ю (според Уикипедия), и направи от нищо и никакво благо велика държава. Как? С дисциплина!

Той издигна нивото на живот до такава висота, че всеки желае да живее там. Защо и ние да не можем да направим същото? Защо ни трябва ЕС? Стига да поискаме и ние можем да направим нашата държава просперираща. Ако „главата“ на нацията не е корумпирана и аз няма да съм корумпиран. Защо Бойко Борисов не каза: „Не искам държавата да бъде корумпирана! И аз няма да бъда!“.. Това е простото правило.

Не е важно какъв си бил вчера, а какъв си днес.

Важното е да се осъзнаеш и да се подчиняваш на вселенските, на християнските правила.

Примерно моят син живее в Германия, в Берг – град, колкото Габрово. През лятото всеки Божи ден в него се изсипват по 10-15 хиляди човека. Хората там не се интересуват въобще какво става в Берлин. Те знаят, че живеят в провинция

Бавария и след като развиват бизнеса си там, са длъжни именно там да плащат данъците си. Защото имат нужда от хубави и чисти улици, от благоустрояване. Всички пътища са добре поддържани, независимо къде са те – дали в града или в планината. Хората са абсолютно изрядни по отношение плащането на местните данъци. Дори счетоводителите им се стремят да минимизират налозите, които отиват към държавата. Всички са добре дошли, местната управа намира начин да се срещне с всички, които развиват бизнес, колкото и дребен да е той. Няма значение дали си чужденец или немец, земеделец ли си или индустриалец. Има закони и правила и всички ги изпълняват – най-богатият и най-бедният.

Частната собственост е неприкосновена и никой няма право да влиза в нея.

Самият аз бях свидетел как собственик на земя извади пушката си да стреля, когато искаха да влязат в неговата територия без разрешението му. И никой не го санкционира за това. Частна собственост ли е, тя е под закрилата на закона. При нас законите важат за едни, а за други – не.

Не мога да разбера още,

защо трябва да имаме полицейски началник, назначен от София?

Габровци трябва да го избираме и след това той да си определи щата и назначи хората. Общодържавните служби нека да са си към държавата, но за битовата престъпност трябва да се грижат местните хора, избрани от габровските граждани. Полицията трябва да си знае района и да си го командва. В този ред на мисли ще кажа, че по времето на Тодор Живков България беше най-силна, когато той стана председател на Държавния съвет. Тогава България беше Президентска република. Какъв е проблемът да имаме президент с право да управлява най-много два мандата, който да назначи Народно събрание от специалисти, което да се събира за по няколко месеца, за да се приемат българските закони.

Президентът да има правото да смени всеки от Министерския съвет, който не си върши съвестно работата. Тогава партиите ще отмрат. В момента в България има повече партии, отколкото в първите години след 1989 г.

В днешно време политиката стана марфа.

– Преди 15-на години непрекъснато говорехте, че България затъва и в скоро време парите в обръщение ще привършат?

– И какво стана? Там, където няма хора, няма нужда и от пари – това е прости-ят принцип. А и всяко нещо, което не е на мястото си, се намира някой, който да го задигне. Нали знаете кои са най-големите крадци в историята? – това са империте. И досега те са си най-големите крадци.

Факт е, че САЩ открадна 150 хиляди артефакта от Ирак, носещи не само историческа, но и чисто финансова ценност. ЮНЕСКО или ООН да обърнат внимание на този факт? Сега в Сирия колко ценности изчезнаха?! Краде се и се

препродава на богатите. Има си мафия за артефактите. Как така за 200 години в Америка, където буквално няма какво да видиш, бяха създадени огромни музеи. И продължават да крадат. Преди кой крадеше – англосаксите!

– **А австро-унгарците?**

– Те са различни народи – там са католици-славяни.

– **Те претендират да са благородниците на Европа. Според Вас, съществуват ли истински благородници?**

– Важно е кой определя правилата. Затова и бизнесът е безкраен, защото винаги в него може да се намери свободно ъгълче, от което да се извлече печалба.

Да погледнем рекламите в социалните мрежи. Рекламираят се детски игри, които са за милиарди долари – много повече, отколкото отиват за военни действия тук или там. Но парите са фикция все пак. Единият печата, а другият се съобразява с него. Печатащият дори не казва колко е напечатал. Като във Византия една крина зърно струва едни колко си и цената ѝ не се променя. Точка.

Едно време са казвали, че лихвата не може да бъде по-висока от 3,5%.

Всички арабски банки например пари назаем с лихва не дават.

Те предпочитат да участват в проект и оттам да спечелят. Всичко друго противоречи на човешките правила на играта. Другото не е морално – поне мен така са ме учили при социализма.

Във взаимоспомагателните каси нямаше лихви, нали? И много хора се възползваха от тази услуга. Но днес въпросът не е в това, а че България се превърна в картелна република. Дават ти кредитни и дебитни карти. При теглене на пари в брой ти вземат огромни такси и 18% лихва, при положение, че в Европа е 0,025%. Да не говорим за кредитите. Защо в Германия ще е 2,5%, а тук ще е 18%? Нали сме отбор, нали сме „вързани“ за еврото. Така че всичко у нас е картел.

– **Трябва ли, според Вас, да бъде подписано Трансатлантическото споразумение между ЕС и САЩ?**

– Не може предварително да се съгласиш, че чужд гражданин на нашата територия ще бъде като Господ Бог, ще си прави каквото иска и няма да се съобразява с юрисдикцията на държавата.

– **Защо, според Вас, Европа беше залята от протести срещу ТТИП, а у нас имаше пълна тишина по този въпрос?**

– Нали виждате какъв е министър-председателят ни. Питам се, кой изплаши Меркел, за да направи ужасния завои по отношение на Русия, след като първите си два мандата поддържаше политика на пълно сближаване. Беше стигнала дотам, че да покани Русия в Евросъюза, което можеше да роди фантастичния феномен между германските технологии и руския ресурс. Тогава щеше да бъде създадена огромната държава между Лисабон и Владивосток. Тогава нито Америка, нито Китай, нито Индия или всички, взети заедно, можеха да противостоят. Имам чувството, че намериха как да сложат ръцете на Меркел под камък.

– Може би фактът, че Германия беше победена във Втората световна война?

– Нека не забравяме, че въпреки това по времето на Хелмут Кол Германия се обедини. Както и че по отношение на религията в доста райони на Германия почитат светци, приличащи на нашите, българските. Имам чувството, че в планинските части около Залцбург има твърде много, привнесено от нашата култура.

– В годините Вие оказвахте подкрепа на много авангардни идеи – създаването на лапароскопската хирургия в Габрово, възраждането на Карнавала, помагахте на творци на изкуството, на писатели, какво Ви подтикваше за това?

– Хайде да не говорим за това. Споменах, че бях и общински съветник по времето на социализма. Тогава хората ме занимаваха с чисто битови проблеми. На „Македония“ например искаха да бъдат направени стълбичките за нагоре, детска площадка между блоковете, тук таме разбит тротоар. И се стремях да изпълня исканията има – тичах да отпуснат цимент, да се намерят плочки, намирах лопати и хора, оправяхме стъпалата, проправяхме пътечки. Направихме площадки.

Хората от моя район ме познаваха, имаше по кварталите пенсионерски клубове и клубове на Отечествения фронт, където да се събират. Затова казвам, че подобни местни организации, независимо под какво име ще са те, обединяват хората за реализирането на различни идеи в твоя квартал, на твоята улица. Имаше къде да се съберат да погледат телевизия, да поиграят шах, карти, да се повеселят.

Като си помислиш какво е лошо

общинските съветници да се избират от кварталите, а не на партиен принцип.

Та днес местните избраници не познават хората и кварталите, а само си получават заплатите. Общинските проблеми за тях се превръщат в личностно-партийни. И много се дразня от онези, от чиито уста излиза непрекъснато името на Бойко Борисов. Такива има много, имаше ги и преди, ще ги има и занапред. Те са като пиявици, прилепват се и смучат. За такива хора казват: „Крал, крал, та се насрал“. Абе, човек, кажи: „От днес нататък няма да крада“. Но, природата се саморегулира – зима, лято, никой не може да отмени четирите годишни времена.

– А има ли промяна в нрава на българина?

– Има. Навремето при социализма като ходехме по състезания, като гледахме по телевизията – европейски, световни първенства, олимпийски игри и дойдеше време за българския химн, всички ставахме на крака. Сега химна никой не го зачита за нищо. Тогава поне знамето ни обединяваше, спортните успехи. Във фабриката, когато се организираха банкети, се събираха заедно – също действаше обединяващо. Всички помним големите потоци от хора към габровските предприятия и никой не закъсняваше за работа.

– Днес непрекъснато се говори, че именно социализма е унищожил морала на българина?

– Извинете, но Тодор Живков беше на власт 27 години. Тогава децата бяхме чавдарчета, след това пионерчета и непрекъснато ни възпитаваха в ред, дисциплина, труд, уважение, за знания, за спазването на законите. Ето, това е нужно. В момента средното образование в България е задължително, а този, който не ходи на училище трябва да преминава към трудовия пазар. Така че, според мен, е нужно

да се създадат трудови училища за онези, които не учат.

Там ще учат и ще се занимават с различни дейности, а продуктите от техния труд ще се продават и със средствата тези училища ще се издържат.

Ние си

поразяваме нацията с липсата на дисциплина.

Христоматисен пример за това са килийните училища – като не си научил буквите те слагат на колене върху бобени зърна. Това означава, че човек не може да се самодисциплинира, а дисциплината трябва да бъде наложена, дори да не искаш.

– Считате ли, че България има шанс да тръгне в онази посока, в която са вървели старите габровски първенци и ниндзиста?

– Има. Но в момента живеем във време разделно. И сме длъжни да уловим момента, защото народът ни е узрял за това. За мажоритарен избор на депутатите, за президентска република. Изминалите 26 години показаха, че ние не сме за парламентарна република. Нека да има един начело на държавата ни, който да я води към напредък.

Не може демокрацията в България да се изроди в партиен паратизъм, всеки да го забелязва и на никого да не му прави впечатление. Това означава, че стоим на един клон и в същото време го режем.

След Освобождението от турско робство се е ширел невероятен бандитизъм и никой не е успял да се справи с него. Тогава викат един финландец, генерал от царската армия за министър на войната. И той прави нещо много просто. В центъра на няколко селища организира съдилища и при минимум пет човека свидетели от населението срещу крадците се изпълнява смъртна присъда. Достатъчни били само няколко и на вандалщината бил сложен край. Затова трябва да се знае кой е владетелят.

Днес ние не можем да се опазим от битовата си престъпност, след като, грубо казано, поне 10 процента от хората в държавата ни са под оръжие.

Интервю със Стефан Петков - управител на Сев Брокес ООД

В съседния двор гори огън и ние трябва да помогнем

– 11,47 милиарда лева губи България за една седмица война. Какви са загубите за една частна фирма?

– Това според мен са загуби само от завишаването на таксите и цените за транспорт, тъй като остана само сухоземния през Румъния. Реални загуби за СЕВ БРОКЕРС от Югокризата няма, но има големи загуби за държавата. Ние останахме в една санитарна зона, която винаги е съществувала и според мен ще я има през следващия век. Това са страните на изток от Австро-Унгария, Германия и Полша. Санитарната зона включва Прибалтийските републики, Беларус, Румъния, Югославия и България, които определят една дистанция между ценностите на Запада и на Изтока.

Войната в Югославия в момента открито и отново създава тази зона. Тя ще причини значително по-големи загуби от тези 11,47 милиарда лева на седмица чрез намаляване на поръчките за Западна Европа и от Западна Европа и Европейския съюз за България и дори разкъсване на съществуващите връзки. Много от фирмите, с които аз съм работил, в момента са в изчаквателна позиция. Запитвам се и за друго: защо нашата страна винаги е била зависима от Западна Европа или от Русия и защо нямаме самостоятелна политика?

– Видни български политици твърдят, че ключът за разрешаване на Косовския конфликт се държи от Москва. Какво е Вашето мнение?

– Това не е конфликт само в Косово, а открита война на НАТО с Югославия тъй като бомбардировките не са локализирани само на територията на Косово, а се провеждат на цялата територия на Югославия. Действително ключът за решаването на конфликта, според мен, се държи от Русия и другите държави, които се опитват да водят самостоятелна и различна политика от тази на НАТО и Америка. Председателят на Руската Дума Геннадий Селезньов кацна във вторник вечерта в Югославия и откровено заяви, че НАТО води агресивна война, тъй като за вътрешните конфликти и дестабилизацията си е виновна самата страна и би трябвало сама да си реши проблема. Ако търси помощ от външни сили, те не би трябвало да се намесват директно в конфликта. Аз лично се придържам към идеята, че Русия може да помогне, ако не за разрешаване на конфликта между албанци и сърби, то поне за приключване първата фаза на тази неудачна война – да я спре, а след това по мирен начин да се разрешат неразбирателствата между албанци и сърби. В този момент виждам положителната роля на Москва и не мога да видя отрицателна, тъй като Русия декларира 100-процентово, че няма да се намеси с военни сили в този конфликт, защото, ако би се намесила, ще стане нещо много страшно.

– Предстои изложението в Дюселдорф. Габровски фирми, които са дали

своите заявки за участие в него се колебаят дали да потеглят, опасявайки се, че страната може да бъде въвлечена в конфликта. Как бихте го коментирал?

– Не мисля, че ще посетят изложението, освен ако не отидат за сметка на немското правителство и едва ли ще се намерят големи партньори. Това показва и панаирът на книгата в Лайпциг. Големите желания на България да се представи добре не се увенчаха с никакъв успех. Няма какво да крием – провалът беше тотален. Той е преди всичко субективен – такъв е моментът: първо – рецесия, второ – свръх производство на различни продукти и неуточнени пазарни цени на стоки. Най-страшното е в момента човек да купува, защото след като купи, може да не може да продаде.

– Смятате ли, че България може да бъде въвлечена в конфликта, било чрез външен натиск или вътрешна дестабилизация?

– Смятам, че нашата страна трябва да заеме малко по-твърда и ясна позиция. Ние не можем реално да декларираме своята привързаност към НАТО, след като НАТО не декларира своята привързаност към нас. Би трябвало да отбележим и друго – че в съседския двор гори огън и ние трябва да помогнем за неговото локализиране и потушаване. Трудно възприемам и факта, че ние изпращаме помощи за албанците в Македония. Имаме граница с Югославия, не с Албания, а не изпращаме помощи за сърбите. Те с какво са по-различни? И те остават без къщи, имат нужда от бензин и нафта, няма ембарго - бихме могли и на тях да помогнем, нали са ни съседни... НАТО все още не ни е съюзник, а сърбите от веки веков са ни съседни и конфликтите възникват когато се карат съседни, а не от членството в някакъв пакт. Аз съм за и съм член на Атлантическия клуб, но в момента трябва да направим твърда и много точна уговорка: не искаме да има война при нашите съседни. Правителството на Милошевич, тоталитарно или комунистическо, в момента се превърна в патриотично и сега цяла Югославия застава зад него. Тоталитарният режим на Сталин спечели Втората световна война и хората боготворяха вождя. Не се ли получи по този начин и сега? Не искам такова разрешение или да си мисля, че ще стане, но тогава ние като съседни няма да можем да сме в добри отношения с правителството там, което може би ще съществува дълго време. В дадения момент трябва да избягваме високата политика и желанието да членуваме някъде, а да заложим на чистите човешки взаимоотношения: те са ни комшии, ние сме им комшии – ако можем да им помагаме – не само на албанците, но и на сърбите.

Където почистиха младите, пролича

„Където почистиха младите, пролича. Трябва да им се благодари“ - оценката е на зам.-управителя на фирма „Благоустрояване“ Нено Недялков, бивш кмет на Габрово, който е известен със своята пестеливост на хвалебствени слова.

„Не вярвах, че младежите на Габрово могат да се съберат и да свършат толкова много и добра работа. Благодаря им от името на всички, които са оптимисти, защото живеят в чистота и обичат чистотата.“ Това пък са думи на г-н Стефан Петков, президент на фирма „Сев брокерс“, главен спонсор на акцията за почистването на Габрово.

Благодарностите и хвалебствията са за младите хора от Младежката организация ИМКА, Младежкия културно-информационен център - Габрово, Скаутското туристическо дружество, Независимия студентки съюз, учениците от „Иван Вазов“ и другите училища, които се включиха в почистването на общите боклуци, а поведоха след себе си и много по-възрастни граждани.

Този хубав и полезен ден завърши за младите с луд купон, подарък отново от фирма „Сев брокерс“,

„Поне една седмица „Благоустрояване“ ще трябва да извозва боклуците. Но те, за съжаление, не са всичките, защото са събирани в продължение на 7 години – сподели г-н. Петков, учуден, че толкова много са занемарени парковете и градините на Габрово. – Не се иска много, за да ти стане по-ведро на душата – каза известният бизнесмен, – трябва само да почистиш около себе си.“

18 септември 1996 в-к “100 вести”, Христо Минчев

Стадион „Априлов“ тъне в немара, топката е в Общината

Преди време фирма „СЕВ БРОКЕРС“ предложи да стопанисва стадион „Априлов“. Габровската Община отказа. Вероятно е имало мотиви за това, но нека не се забравя също, че заедно с несъгласието си общинарите поемат и задължение-то да се грижат за поддръжката на спортното съоръжение. Сега, ако перефразираме думите на дядо Вазов, ще се обърнем към тях с фразата: „Вървете го вижте!“ Стадионът е в окаяно състояние – пейките са изпотрошени, навесите са изпочупени, пространството около игрището – буренясало. Няма винервайс за очертаване на терена, когато се провеждат мачове, мрежите са откраднати. В съблекалните липсва ток, вода, няма уют. Изобщо, един изоставен спортен обект, за състоянието на който най-малко са виновни двамата служители, които го поддържат. Може в близките седмици да се стигне и до положението длъжностните лица да не разрешат на този габровски стадион да се играят официални мачове. Къде ще се провеждат? Знае се колко са кът спортните терени в Габрово. Така че топката е в Общината и Общинския съвет. Въпросът е - знаят ли те какво да правят с нея?

Стефан Петков: „Управата преписва от Интернет“

Съветникът от коалиция „За Габрово“ Стефан Петков обвини ръководената от Богомил Белчев габровска управа, че преписала от Интернет конкурсните условия за „учредяване безвъзмездно право на ползване върху сградата на бившия Битов комбинат“ на последното заседание на Общинския съвет.

„100 вести“ вече съобщи, че сградата стана обект на дебати в местния парламент, след като интерес към нея прояви Сдружението за изграждане на високотехнологичен бизнесинкубатор. Участието на Общината в инкубатора породило съмнения още при неговото учредяване. Но доста претенциозният предмет на дейност – институция за подкрепа на високотехнологични стартиращи фирми, беше достатъчен те да се тушират и решението да се гласува. Проблемът е стар.

Най-напред Общината щеше да участва, отдавайки за безвъзмездно ползване сградата на бившия Битов комбинат от бизнесинкубатора. Но местните парламентаристи бяха категорични, че тя без конкурс няма да я дадат. Предния четвъртък условията за конкурса влязоха в дневния ред, но предишните съмнения пак излязоха.

Иван Ненов от коалиция „За Габрово“ припомни, че израждането на високотехнологичен парк е в регионалната програма. Имайки обаче предвид законопроекта за изграждане на високотехнологични паркове, Ненов отбеляза, че габровското творение няма нищо общо със законовите норми. Колебанието му още повече се засилило при защитата на проекта от работния екип на сдружението. Никъде не се споменавали експертите от Техническият университет, работили в тази област.

По-конкретна беше Лена Енева от Демократичната левица. „Няма никакви срокове за изпълнение на ремонтно-строителните работи на сградата, няма никакви условия за контрол върху изпълнителите“, забеляза тя.

„Тези условия са преписани от Интернет. Там бъка с подобни неща, които могат да се използват от всяка фирма и дейност“ – улича общинските съветници в плагиатство Стефан Петков. Той зададе и най-същественния въпрос – за издръжката на бизнесинкубатора. Как ще набира средства – чрез собствена дейност или като предлага сградата за офиси на ниски цени?

С всичките изречени и неизречени съмнения конкурсните условия за отдаване сградата на Битовия комбинат за изграждане на високотехнологичен бизнесинкубатор вече са определени.

**Стефан Петков,
управител на фирма „Сев Брокерс“**

За 9 години успех да построя нещо

Привлекателен град за инвестиции ли е Габрово? Дава ли държавната и общинска власт добри възможности за бизнеса, има ли механизми за насърчване на предприемачеството? С тези въпроси “Пазарът” се обърна към Стефан Петков, който стои от двете страни на бариерата - и е общински съветник, и кове закони в местния парламент, и се занимава с бизнес като собственик на известната габровска фирма “Сев Брокерс”.

– Г-н Петков, освен общински съветник сте и бизнесмен. Смятате ли, че местният парламент кове така законите, че градът да бъде привлекателен за инвестиции?

– Инвестирането в Габрово по-скоро се свива, отколкото се разширява. Според мен от година на година работните места а града се свиват, намалява активно и населението. Заради това безработицата не се чувства толкова осезателно. Младите хора намират препитание в чужбина. Квалифицираните кадри през последните 12 години почти се загубиха.

– Като човек на бизнеса как виждате да се оправи положението, което описахте?

– Нещата според мен могат да се оправят с няколко добри закона. Трябва да са привлекателни за инвестиции. Първо, вътрешни, натрупани средства на отделния човек, за да може със собствени пари да прави нещо. Защото акумулирани средства в банките няма. Второ, законите ни трябва да са по-опростени. През последните четири години се правеше закон, за да изпълни желанието на определени хора в името на някого, а не в името на всички. Поради тази причина затънахме в блатото на административното невършене на работа. Младите хора предпочитат да работят на гурбет, да спечелят известна сума, за да могат да вземат поне 30% от сумата като собствен ресурс, с които евентуално да си купят къща и кола. Защото тук на тези хора не им даваме подобна възможност? Държавата не прави нищо, за да задържи младия човек.

– Храните ли надежда към новото правителство? На думи то даде заявка, че ще подобри климата за развитие на малкия и средния бизнес.

– Много разчитам да стане нещо ново. Защото няма алтернатива. Не бива да се държим по същия начин, по който Иван Костов се представяше – изключително добре навън, но без приемливи условия за живот на населението вътре в държавата. Защото не се осъществи това, за което той говореше през 1997 г. – създаване на мощна средна класа. Сега има 10-15% богати хора, които не могат да

живеят изолирано от другите. Живеем заедно, не сме диференцирано общество. Това може да стане, ако преобладаващата част имат възможност активно да подобрят намина си на живот.

– *Смятате ли се за богат и успял човек?*

– Какво значи богат човек? Смятам, че от 9 години насам успях да построя някои истински неща. Защото всеки човек е успял, ако остави нещо след себе си – или да посади дръвче, или да построи къща. Това е смисълът на живота – да живееш по-добре, твоите деца също, дай боже и внуците. Но започвам да се боя за това, което съм инвестирал в Габрово. Тъй като един луксозен тоалет навръх балкана не е необходим никому. Един луксозен офис или производствено помещение не са необходими, ако липсват работници, които да работят в тях и да се чувстват добре. Всичко е замряло. Като строих, мислех, че Габрово има потенциал да се развива, но в момента е обратното – свива се. И скоро офисите ми ще се намират в някоя махала на Габрово, а не недалеч от центъра. ,

– *Какво означава за вас бизнесът ви?*

– **Човек, след като премине една възраст, не му остава нищо друго освен да работи. Бизнесът е ежедневна работа. Аз съм вързан като куче за колиба, заради моята работа тук.**

8 юни 1998 г. в-к „Габрово днес“

Ягодите зреят, някои стягат кошниците

Единствените ягодови и малинови насаждения, запазени в Габровската община, са тези на сегашната кооперация „Единство“ в село Жълтеш. Председателят Стефан Мазев с благодарност съобщава, че това е станало възможно

с помощта на президента на „Сев Брокерс“ Стефан Петков.

Спонсорирайки кооперацията, фирмата е направила досега разходи за близо 35 милиона лева. Целта наистина е оправдала средствата. Очаква се добра ягодова реколта – не по-малко от 25 тона от скъпия и вкусен плод. И преди още да са прехвалени ягодите, прекупвачите пристигат с големите кошници. Тези дни се появили неколцина чак от Берковица, предложили по 600 лева За килограм и отстоявали докрай „високата“ си цена. Знае се, че на пазара ще бъдат предложени за не по-малко от 2000 лева. Сметката е проста. Печалбата плаче да бъде прибрана. През изминалата седмица на Софийската стокова борса ягодите са били изкупени по 1000 лева, за да бъдат харчени само след часове по 2500. В кооперация „Единство“ отказали както на берковските хитреци, така и на севлиевската консервна фабрика, откъдето искали да ги изкупуват по 850 лева кило, но с изчистени опашки. На българския пазар на плодове и зеленчуци, където печелившата карта все още държи прекупвачът, производителят доста ще има да си блъска главата и тази година, за да не бъде мамен и изнудван. И да спечели това, което му се полага.

„Наближаваха местните избори в края на 1999 г. Бях отслужил два мандата в местната власт и реших, че е време да се отдам на професията си, спомняйки съветите на баща ми - винаги, когато се занимавах с ремонти въщи (модерна беше системата „Направи сам“), той не одобряваше с думите: „Имаш професия, спечели пари с нея и плати на майстори“. Беше прав, но времената бяха други, дори и майстор не можеше да намериш. Направих и равностетка от 8-те години в Общината – спечелих много приятели, но сигурно и много врагове. Финансовата ми печалба беше един телевизор, който закупих с парите от неизползвани отпуски.

Сметките ми за бъдещето бяха „без кръчмар“, а кръчмарят се оказа **Стефан Петков от СЕВ БРОКЕРС**. Покани ме на разговор с идея, да участваме в местните избори с непартийна коалиция. Не мислих дълго. Личната ми позиция винаги е била, че най-важният орган на местната власт е Общинският съвет и много често дори един съветник е решаваща фигура.

Офисът на Стефан Петков става център на идеята. Търсим и намираме съмишленици, решаваме да се самофинансираме (няма друга възможност), разработваме програма.. Обсъждаме името на коалицията. Има много предложения, като „Бъдеще за Габрово“ и др. Предлагам да няма друга дума пред Габрово и единодушно се приема предложението ми – коалиция „За Габрово“.

Стефан Петков има предварителна уговорка с инж. Богомил Белчев, да участва като кандидат за кмет в нашата коалиция, но в последния момент получава отказ. Ставам кандидат за кмет, а Иван Шумков водач на листата за общински съветници. Приема се моето желание да бъда на трето място в листата на съветниците и извършваме регистрацията.

Още тогава оцених смелостта на всички, които се съгласиха името им да бъде включено в една безпартийна коалиция. Те бяха и си остават достойни габровци не само в листата: Иван Шумков, **Стефан Петков**, Иван Ненов, Валери Маринов, Слави Бонев, Данчо Нешев, Росица Бакърджиева, Румен Шумков, Рачо Шейтанов, Вера Лагадова, Мариана Башева, Никола Иванов, инж. Минков, Николай Аспарухов, Николай Узунов, Пламен Петров, Радостина Христова.

Печелим 4 места в ОбС и през целия мандат сме будната съвест в защита на Габровските интереси.

Но да се върна към заглавието. Веднага след регистрацията на коалиция „За Габрово“, идеята се поема и от други общини. Появяват се коалиция „За Трявна“, „За Сливен“ и др.

След местните избори се появява още по-голямо „За“ – „За България“. Очаквам инициаторът да си признае, че идеята е взимствана от първокръстника на „За Габрово“.

Коалиция “ЗА ГАБРОВО” от елитни габровки и габровци

Коалиция "ЗА ГАБРОВО": Нашият девиз Ние сме габровци и искаме нашите деца да живеят в Габрово

**Инж. Стефан Петков, кандидат-съветник
от листата на коалиция "За Габрово":**

Да сме приятели и да лобираме за Габрово

– Г-н Петков, всички партии и коалиции уверяват, че в листите си са избрали най-добрите специалисти. Как преценявате Вие екипите? Ще успеете ли да работите заедно ЗА ГАБРОВО?

– Не се наемам да правя цялостен анализ на листите, но моето мнение е, че г-н Белчев, арх.Николов, г-н Дичовски са широко скроени хора, финансово независими и биха били полезни на всеки ОбС. Но прави впечатление, че в листата на БСП и коалиция присъстват и доста хардлайнери, които трябва да променят поведението си в ОбС, ако искат наистина да се полезни на общината.

Много добри са и кандидатурите г-н Валачев - водач на листата на СДС| г-н Василев, г-жа Грудова... Познавам г-н Дошков. Знам неговите качества и смятам, че и той би могъл да се справи с много неща, да покаже себе си позитивно - при условие, че има времето да придобие един по-голям опит. Жалко, че не е включен в листата за общински съветници. Но ако стане кмет, трудно би осъществил идеите си с екипа от зам.-кметове, обявен бт г-н Цоньо Ботев съгласно предварителната договореност на партиите в ОДС плюс.

Прави ми впечатление, че в листите на СДС и на БЗНС-НС има много личности, които са на държавни и общински служби. Това е вид зависимост от управляващата партия чрез държавата.

– *Направихте анализ на традиционните опоненти БСП и СДС. Какво Ви е мнението за листите на тези, които заявиха, че не са ги съставили на партиен принцип.*

– Д-р Ангелов от БББ-Демократичен център е лекар, завоювал добро име сред пациентите и с още по-добри медийни изяви. В бъдещият ОбС добре бих работил и с господин Райко Райков, и с известния на всички Марчело. Спирам до тук, защото са "известни приятелските ми отношения с д-р Ангелов.

– *Казахте приятелски взаимоотношения. Смятате ли, че те могат да изиграят положителна роля за Габрово?*

– Защо не? Мисля, че цепият ОбС трябва да е приятел на всички габровци. Но преди това да станем приятели помежду си и да лобираме ЗА ГАБРОВО. Всъщност, добре бих работил и с г-н Шерилов. Не го познавам, но по медийните му изяви личи, че е интелигентен човек.

– А „Ясно“?

– След като на тях им е ясно за какво са там. на мен ми е ясно, че могат да бъ-

дат добър коректив за разумните и конструктивни предложения.

– *Учудващо позитивно мнение изразихте за Вашите колеги...*

– **Позитивното мислене е задължително за всеки общински съветник.** Само по” тези начин нашата работа ще бъде в полза ЗА ГАБРОВО. ,

– *А в полза на Габрово бихте ли застанали открито срещу неправилни решения на кмет, наричащ се Иван Ненов, независимо, че е от Вашата коалиция?*

- Да, ако са еднолично взети. Но аз се съмнявам, че това ще се наложи, защото в коалиция „ЗА ГАБРОВО” сме категорични, че всички решения ще се обсъждат публично, в т. ч. всички разходи и договори на Общината над. 50 хил. нови лева. В края на краищата Иван Ненов е с най-голям опит в управлението на една община. Това трябва да се оцени по достойнство от всички.

октомври 1998 в-к “100 вести”

Избори 1999 г. Коалиция „За Габрово“

До Обретенов за злините на човечеството и партиите-монополисти

СТЕФАН ПЕТКОВ, КАНДИДАТ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК ОТ КОАЛИЦИЯ „ЗА ГАБРОВО“

Уважаеми господин Обретенов,

Изказвам ти своето уважение и още един път подчертавам, че поддържам програмата за регионално развитие, а не програмата на Захари Дошков. Не възразявам, че г-н Дошков подкрепя тази програма и я използва като своя, в което, разбира се, няма нищо лошо. Но съгласи се, че човек, предложен преди по-малко от един месец за кандидат-кмет, не би могъл да се ориентира, още по-малко да участва в съставянето на такава програма.

От друга страна, господин Обретенов, бих искал да припомня, че тълкуването на девиза на СДС „Заедно можем повече“ само в тесния му партиен смисъл, т. е. пълна власт - мнозинство в Народното събрание, правителството на СДС, мнозинство в Общинския съвет, кмет от ОДС, довежда до монополизиране на властта и появата на партия-монополист. А както знаеш, монополът в политиката и икономиката е еднакво вреден за развитието на обществото, респективно на Общината.

Най-големите злини на човечеството в XX век са причинени от партиите-монополисти - биле те леви или десни, и от срастването на тяхната власт с държавната, а това никой никога не трябва да забравя!

По отношение на посещението на г-н Костов бих казал, че той за мен е преди всичко министър-председател на Република България и аз се надявах, че той ще направи среща с политическия и бизнес елита на града. За такава среща се на-

дяваха и много мои приятели и съратници. Но както знаеш, срещата беше тясно партийна и, уви, очакванията не се оправдаха.

В края бих припомнил и изказването на г-н Бакърджиев в Казанлък, че „червената партия не може да пробие тунел под Шипка“. **Да си чувал някога партия и партийни секретари работа да вършат? Мисля, че тунелът не е въпрос на партийни страсти, а на целесъобразност и може да се изгради с общите усилия от страна на държавата, на Габровската и Казанлъшката общини.**

И накрая, г-н Обртенев, ние не сравняваме Иван Костов с Тодор Живков - пази, Боже! Ние сравняваме тяхното поведение по време на избори и тяхното отношение към град Габрово.

24 януари 2000 г. в-к „Днес плюс“ интервю на Маринела Събева

Стефан Петков общински съветник от Коалиция “За Габрово”

Държавата - майка или мащеха

– *Господин Петков, напоследък се вдигна доста шум по искането на „Асклепий“ общинските аптеки да плащат наем за помещенията си. Вие сте член и на ПК по здравеопазване и социални дейности към ОбС. Какво е личното Ви мнение?*

– „Асклепий“ е напълно права да си иска аптеките. Фирмата е права да си влезе във владение. Неправилно е искането да се освободят за две седмици, както и да се плащат 20 лв. на кв. м на месец. Оттам-насетне всичко е въпрос на предварителни разговори и договаряне между Общината и това вече частно аптечно предприятие. В какъв срок ще бъдат освободени аптеките - това в никакъв случай не може да стане за две седмици. Трябва да се реши възможно ли е Общината да продаде движимото си имущество на фирмата или трябва да го прибере на склад, от което самото имущество ще се разруши и загуби. Тези проблеми трябва да се разрешат спокойно, компромисно, без изяви по медиите и накрая да се оповести решението, което да бъде взаимно приемливо. А щом държавата казва, че сделката е нормална, значи трябва да я приемем като такава. В Габрово остават още четири аптеки, които могат да се заредят и работят в сферата на общинското аптечно предприятие. Въпросът е, че не трябва с такава голяма скорост да се приемат решения, да се поставят срокове и да се предизвикват смутове.

– *Въпреки, че всички се опитват да ни убеждават, че около приватизацията на Аптечно всичко е нормално, ние, журналистите, продължаваме да питаме няма ли смесване на лични и обществени интереси.*

– Винаги има смесване на личните и обществени интереси, на държавните и частните. В дадения случай става въпрос за перфектно документално оформена

сделка. Ако някой не е съгласен, има право да я обори чрез съда. Държавата и прокуратурата не казват, че има нередности.

– Доктор Бончев като директор на Регионалния център по здравеопазване е имал възможност добре да проучи условията и да се подготви за тази приватизационна сделка доста преди това.

– Сигурно е така. Той е най-близко до нещата, имал е възможност да проучва по-добре документите, събрал е колектив. Той е лекар и на него сигурно му прилича да го направи, защото бай Иван огняря едва ли ще може да се справи с управлението на такова предприятие. Ние трябва да гледаме напред, защото след три-четири години или след два-три месеца това ще се забрави. Ако тези помещения получат нов статус, дори и на аптеки и си вършат добре работата, хората няма да се интересуват дали са държавни или частни. Конфронтацията пречи на работата на общинските аптеки, частната фирма ще търпи загуби, защото не може да влезе във владение.

– Може ли Общината да печели от общинските аптеки? След като има частни такива и те успяват да си плащат наема и да печелят. не може ли и Общината да го направи?

– Ще цитирам едно не само мое мнение: Колкото по-малко функции има държавата в търговията, толкова по-добре и за държавата, и за хората. Нека да има конкуренция. Аз лично не съм убеден, че д-р Бончев ще съумее да използва всички помещения за аптеки. Сигурно някои от тях ще си сменят предназначението.

– Не Ви ли тежи, че в Габрово няма улично осветление?

– Неприятно ми е. Даже тъжно. Но такава е ситуацията и аз подкрепям кмета на Габрово Богомил Белчев. Ситуацията ще е такава, докато държавата изема всички функции на разпоредител с финансите, събрани на територията на общините. Бюджетът на общината е изпълнителен в голямата си част. Болницата е държавна, а общината ѝ плаща. Пътищата са държавни, пътните такси се събират от държавата, а общината трябва да ги ремонтира. Вярно е и друго, че общината събира такса смет, но не я използва цялата по предназначение, както стана миналата година.

– В спирането на тока няма ли известна доза политика^ и натиск от страна на държавата?

– Има доза политика, има и доза търговия. Съвсем неофициално направих едно предложение на г-н Белчев. НЕК е държавно търговско дружество, общините като голям потребител на нощна енергия могат единодушно да кажат на НЕК: Господа, ние ползваме нощната енергия. Не могат големите турбини да работят само през деня, а нощем да ги спирате. Ние сме потребители на ток, който не може да се съхранява, дайте ни го на по-ниски тарифи. Ако във всички градове и села спре потреблението на нощен ток, тогава на халос ли ще работи атомната централа през нощта? За тока могат и да се договорят, но как ще се плати? Страхното е, че в бюджета няма да има големи приходи по няколко причини. Известно е, че приходната му част се формира основно от данъците и таксите на гражданите. При тази липса на пари много хора ще се опитват да разсрочват или

да не плащат данък сгради и такса смет. Казвам го съвсем отговорно, просто го усещам. Няма да има достатъчни постъпления в общинския бюджет и той няма да има възможност да плаща. А трябва да се плащат приоритетно заплати на учители и лекари. Държавата в момента се отнася към гражданите не като към свои, а като към чужди. Търси всички възможни начини да събере от тях данъци и то такива, каквито процентно се плащат дори в Западна Европа. А в доларово съотношение цените на месото и продуктите паднаха тази и миналата година. Защо не падат данъците и таксите? Паднаха заплатите, а никой не се съобразява с това. Данъците и таксите са константна величина и държавата се опитва да ги увеличи-ва чрез въвеждане на допълнителни.

– Излиза, че в скоро време ще трябва да си плащаме, за да живеем тук?

– Затова хората казват: по-добре да си хващаме дисагите и да заминаваме. **Не може държавата и министерствата да цъфтят, не може да си купуват самолети и леки коли, когато обикновеният гражданин, за когото се строи тази пирамида, наречена държава се чувства зле.**

НЕК е държавна фирма, защо държавата не се договори с нея и да ѝ плаща за осветлението на градовете и селата ни?

18 юни 2000 г. в-к „Днес плюс“

Стефан Петков, управител на фирма Сев Брокерс, общински съветник

Моята надежда за утре

Дано се обединят в името на обикновения човек.

Новите народни представители трябва да се срещнат с Общинския съвет още в следващите дни.

На три месеца да присъстват на заседанията, за да получават нарочните послания на общинските съветници и да ги имат предвид. Такъв диалог е абсолютно необходим. Все пак, ние сме представители на града и те трябва да знаят какво и как се решава тук. Не както бе през последните 11 години. Избираме ги, обещаваме и после по 4 години ги няма. Депутатите не бива да забравят, че трябва да работят за региона. Че туК следва да сверяват часовника си за законодателна инициатива.

Аз Живея с надеждата, че двуполусният модел няма да се повтори.

Впрочем, той може да стане и триполусен. А може да се получи правителство като Беровото, което ще е най-лошото – Народното събрание да няма никаква власт. Дано в момента липсата на пари ги накара да се обединят в името на обикновения гражданин. И не дай Боже, новите да допуснат грешките на предишните червени и сини. Правителството трябва да е правителство на националното обединение и спасение.

Да е изградено от доказани професионалисти, без значение на цвета.

Трябва жесток контрол.

ОДС показва докъде може да стигне едно неконтролирано правителство. Като правителство на парламентарното мнозинство то въобще не се вслушваше в гласа на обикновения човек, а гласуваше и приемаше това, което му изнася в т. ч. и Закона за парламентарните избори.

България трябва да върви напред.

Активното население, отишло на гурбет, трябва да се върне и живее нормално. Пенсионерите да получават достойни пенсии. Трябва да имат облекчения за ток, отопление. Срамно е, че през последните години 2 млн. пенсионери се чувстваха излишни.

Това което прави човек, трябва да остава и за утре.

По отношение на бизнеса не трябва да има възможност конкурсите за държавни поръчки да се печелят от хора, които са хора на определени хора. Това най-често са фирми-еднодневки, без история. И в Габрово ги има. Посредством тях определени хора получават комисионни, определят поддоставчиците. Има много примери, че се харчат държавни пари на халос. Не може в конкурс, в който участват нормални фирми, да се яви един офшор и да спечели: Това е ненормално.

в-к „Днес плюс“, Марияна Мандичева

Стефан Петков, общински съветник

Общинската администрация топи човка в меда

Общинското дружество Спомагателни дейности в социалната сфера отне доста време на съветниците, които ту го бутваха под ликвидационната летва, ту аргументираха светлата му перспектива. Така предложението на кмета Белчев за ликвидация вися на косъм доста преди да се отложи решението до получаване становището на болницата и изясняване имущественото състояние. Надделя аргумента, че според Конституционния съд болниците отново ще са общинска собственост. Един от ревностните защитници на дружество, което извършва стерилизация на болничния инструментариум и оперативно работно облекло, пране, експлоатация и поддръжка на парови стопанства, строителни дейности и хранене, бе съветникът Стефан Петков. Ето неговите аргументи:

Дружеството бе регистрирано с дефицит от 150 хил. лв., който не сме гласували. Това са задължения на бюджета на община Габрово за 2000 г. за гориво, с което през ноември и декември се отопляваше болницата. Оттам нататък, през януари и февруари дружеството си беше на нормална печалба и се издържаше. Т. е. ако се махнат тези 150 хил. лв. е сравнително балансирано. Управителят Василев не успя да спечели търгове, тъй като фирмите за пране в Габрово дъм-пингираха цената разчитайки, че ще унищожат едно търговско дружество не толкова мобилно, защото е общинско и на другата

година да увеличат цената. За да се ликвидира нещо без да се знае колко е неговият актив, а ние нямаме реално остойностяване на активите, да се назначи ликвидатор за 350 лв. плюс класове и данъци – това е просто топене на човката в меда, умиване на ръцете на общинската администрация, на което много се ядосах. По моя преценка имуществото възлиза поне на около 1 млн. марки. Те искат да го разпродадат за нула – ще се покрият задълженията и оттам нататък нищо няма да има. А болницата ще не ще не може без стерилизатор. Ще трябва да ползва външни услуги, Които са значително по-скъпи.

4 юли 2001 г., в-к „Днес плюс“

Облажилите се с общинска собственост да си доплатят

Стефан Петков, общински съветник и управител на „Сев брокерс“:

Не обвинявам никого в корупция, но това че всичко беше нагласено, говори ясно. Знаело се е какво точно са обещали останалите потенциални купувачи.

Стефан Петков беше един от кандидатите за купувач на комплекс „Синкевица“ през 1997 г. Още тогава имаше възражения, изрази съмнение, че ангажиментите ще бъдат изпълнени. Какъв с неговият коментар четири години по-късно?

– Хората, Които правиха продажбите чрез преговори с потенциални купувачи бяха недостатъчно квалифицирани, без опит, въпреки че доста добре налущваха нещата. Спомням си, че тогава никой не беше уведомен какви точки и за какво ще бъдат давани. Беше смешно, че на всеки милион лева по тогавашни пари се даваше една точка. а за обещано едно работно място - в. Преди време Калпазанов ми каза, че съм можел аз да стана собственик на Синкевица, но съм заявил че нямало да пускам никого там. Разбира се, бях коректен, защото намеренията ми бяха да се ползва само срещу заплащане. Какво лошо има?! Ако съм бил обещал, че е за цяло Габрово, съм щял да го получа. В това няма логика.

Лично аз нямам нищо срещу управителката на Лютос ГХ, но тя беше достатъчно добре подкована. Сумата беше сметната много прецизно, защото в последния момент да създаде толкова работни места, че и с по-малко пари да спечели. Тя се яви пред комисията последна по ред. Предложената от мен сума беше лапароскопското отделение, което направихми впоследствие в болницата.

– На 4 март 1997 г. Вие дадохте пресконференция и обвинихте шефа на отдел Приватизация Калпазанов, че е продал ценен общински имот на цената на една гарсонiera?

– Да, и продължавам да го твърдя. Защото още през 1994 г. комплекс Синкевица беше предложен за продажба с първоначална цена от 18 млн. лева или по тогавашния курс на долара около 300 хил. долара. По необясними причини беше изваден от списъка за приватизация и през 1997 г. първоначалната цена вече беше 9120 хил. лева – два пъти по-малко 6 лева и 21 пъти по-ниска като валутна равностойност от първоначалната оценка. Първоначално тогава аз предложих 10 млн. стари лева и лапароскопски медицински комплекс Олимпус за габровската болница на стойност 29900 германски марки. В хода на преговорите стана ясно, че Комисията не признава апаратурата и аз коригирах офертата си на 25513555 лева. Към датата на подписването на договора за покупко-продажба - 05 февруари 1997 г., цената на СЕВ Брокерс във валутна равностойност по курса на долара към лева за деня е 15578 долара, а на Лотос ГХ - 9769 лева, а през 1994 г. бях предложил цена 106 хил. долара. Всеки нормален човек може да направи сметка колко е загубила общината. През 1997 г. писах до кмета Николай Дачев и до прокуратурата, като посочих всички спорни моменти и загубите, понесени от общината. Настоявах Дачев да отмени още тогава подписания от него договор за продажбата на имота, но той не го направи. И така земята на Синкевица беше продадена за смешните 50 ст. кв. метър

– *Съгласен ли сте с позицията на Юрист-ката на Общината?*

– Имам документи, в които действително беше написано, че договорът за покупко-продажба ще бъде подписан и парафиран и от двете страни, не само срещу плащането на сумата, но и след като бъдат изпълнени поетите ангажименти. Едва тогава купувачът ще придобие пълната собственост върху имота. Впоследствие това някои го промени. Не знам кой.

– *Някой е имал корупционно поведение?*

– Не обвинявам никого в корупция, но това, че всичко беше нагласено, говори ясно. Знаело се е какво точно са обещали останалите потенциални купувачи.

– *Считате ли, че общината може да коригира сега нещо?*

– Смятам, че са възможни поне две неща. Разтрогването на договора за неизпълнени ангажименти смятам за възможно, но в по-дълъг срок. Не може системата на точкуване, която донася правото на собственост на един купувач за сметка на друг, да не дава възможност за разтрогването на договора, след като няма срокове и други парични неустойки. Според мен е нормално човекът да бъде поканен, след една независима експертиза за тази земя, той да си доплати реалната стойност за нея. Ако не може - да се откаже от собствеността.

Правилата - след играта

31 561 лева неустойки иска Общината за неизпълнение на приватизационни договори

Много трудно, да не кажа невъзможно, е разтрогването по съдебен път на приватизационни договори, тъй като 8 тях няма заложени клаузи за неустойки - заяви пред местния парламент юристката на Община Габрово Елена Колеба. Предложението на кмета Белчев беше за разтрогване на договорите за хотел-ресторанта на Люляците и на Комплекс Синкевица заради неизпълнени ангажименти. Адвокат Сава Илиева, представител на купувача на Люляците Тодор Дросев беше категорична, че няма посочен срок за изпълнение и тъй като ремонтите продължават няма да допусне разтрогване на покупката. Постоянната комисия в лицето на Николай Манев бе на мнение купувачът да не се санкционира.

Купувачът на Синкевица Галина Хаджиникифорова не се яви да защити интересите. Преди четири години тя даде най-малко пари от останалите кандидати – 16 млн. стари лева.

Пет фирми бяха подали оферти. Стефан Стефанов и СЕВ БРОКЕРС предлагат най-високите суми – съответно 28 млн. стари лева и 25 513 555 стари лева.

Хаджиникифорова обеща да разкрие 350 нови работни места, да запази предмета на дейността на ресторантския комплекс, да обособи малък хотел за бизнесмени, фитнес зала, зала с тангентор и водомасаж, плодов бар, оранжерия и т.н. и получи най-много точки - 437 срещу 91 за Сев Брокерс.

Предприятието за производство на домакински прибори Ножаров, продадено през юли 1997 г. на РМД за сравнително малко пари също не е изпълнило инвестиционните си намерения. А и работните места е трябвало да бъдат най-малко 300. Според Николай Манев те били около 170 и съкращенията там продължавали. И тъй като не са вложени в развитие на производството 95 хил. лева, то собствениците на Ножаров трябва да платят 13 950 лева неустойка. За Купувачите на Габстрой и на ЗОХ на ул. Съзаклятие 2 пък глобата е съответно 5 438 лева и 833 лева. Общата стойност на неустойките заради неизпълнените приватизационни обещания, които трябва да влязат в общинската хазна са 31561 лева.

....

купувачите на общинско имущество за неизпълнените по договор задължения. Които не са никак малко, Христина Павлова от Кметската администрация оправда този факт с това, че правилата на играта били приети едва в края на 1997 г., а обектите били продадени преди това. Впрочем, от 21 сделки чрез преговори с потенциални купувачи, изцяло изрядни към Общината до 99-та година се оказаха само купувачите на 5 обекта. Други 7 са изпълнили обещаното до края на 2000 г. Шест собственици трябва да плащат неустойки – купувачите на магазините за

Полски стоки на ул. Ст. Караджа 3, Парфюмерия и галантерия на ул. Ст. Караджа 19 и за Хранителни стоки на бул. Априлов 51. Те трябва да се бръкнат в джобовите съответно за 928 лева, 1305 лева и 9107 лева.

Общинските съветници Христофор Ангелов и Иван Ненов поискаха отговорност от тези, които са подписали договорите. Д-р Ангелов повдигна въпроса за съдебен иск срещу тогавашния кмет Дачев, но предложението му не срещна...

6 март 2018 г., в-к "100 вести"

Стефан Петков: „Подложени сме на енергиен геноцид“

„Подложени сме на енергиен геноцид“ - заяви вчера известният габровски предприемач Стефан Петков, който живее в Армения. Според него по линията на електропровода Янковци-Лоза-Велковци-Армения на 5 март е имало много сериозен проблем.

„Ситуацията, свързана с електрозахранването, беше неопишуема - сподели пред вестника той. - През деня минимум 20 пъти включвах и изключвах електрозахранването. Днес (вчера – б. р.) е същата работа. И най-лошото е, че никой не може да ни отговори какъв е проблемът.“ Стефан Петков е категоричен, че всеки проблем се решава и счита, че ако е необходимо, нека от енергийното дружество да изключат захранването за три дни, но да се знае, че той ще бъде решен. Вместо да излагат на риск всички електроуреди в домакинствата на хората от населените места. „От Енергото се оправдават, че проблемът не е в Габрово, а в Горна Оряховица – уточни още предприемачът. – Но не е така, тъй като тук до трафопостовите „върви“ средно напрежение, което означава, че проблемът е някъде по линията, тъй като в Габрово има електрозахранване.“ Вчера в 8,30 сутринта, по думите на Петков, токът е изключен и до 10,30 часа три пъти са правени опити да бъде включен.

„Никой не ни дава обяснение какво става - сподели още Стефан Петков. - Излиза, че ние нямаме абсолютно никакви права като потребители, освен правото ни да плащаме. Хората по селата са възрастни и никой не смее да се обади. Стоят и чакат. И се молят на Господ да им бъде пуснат токът. Магазинчетата по места търпят загуби заради влошеното качество на продуктите, които съхраняват. В същото време плащаме немалки суми за потребена електроенергия. Колкото напишат от енергийното дружество - толкова. Независимо от качеството на тока, което получаваме. За правата ни на потребители на енергийни услуги няма кой да се погрижи.“

Според него потребителят трябва да се обади на доставчика, да го моли, а той отговаря, че има авария. Но нима може да има 20 пъти на ден аварии? - риторично запита Петков. Още повече, че на 5 март нито е имало буреносен вятър, нито снеговалежи. Просто енергийната компания прехвърля своите грешки върху гърба на потребителите, които нямат никаква защита отникъде - нито от КЕВР, нито от омбудсмана, от никого, счита още бизнесменът.

„Ако се вземат разпечатките на „Енерго про“, а преди това на ЕОН за последните пет години, ще се види, че минимум над 1000 пъти са включвали и изключвали тока. И няма кой от ръководството на енергийното дружество да излезе и да каже: „Да, имаме проблеми, нужни са ни поне три дни, примерно, за да ги решим“. И да направят необходимите ремонти. Не по 20 пъти дневно да спират и пускат електрозахранването. И то точно в празничния почивен ден. Как да си починеш, как да си наготиш, как да празнуваш?

Никой не изпълнява Закона, според който когато енергийната компания спира тока, би трябвало да плаща неустойки на потребителите – заяви Стефан Петков. – Такова нещо в България няма, независимо от българското законодателство. В Германия например миналата есен поради свръхпотребление им върнаха пари за използван ток. При нас такова нещо няма. Не знам кой може да застави енергийното дружество да отремонттира качествено електрозахранването по линията Янковци-Армени, която не е толкова дълга, около 10 км. Защото в понеделник при нас беше някакъв ужас. Вчера се обадих на техниците в Енергото да питам какво става, но никой успя да ни ориентира колко дена и колко часа няма да има ток. Навремето, при социализма, ти казват: Има авария, която за два часа ще бъде отстранена. И го правеха. А сега има авария и отговарят – работим. Ама колко време ще работят, никой не информира. Излиза, че съм длъжен да купя електроенергията, когато ми я дадат, независимо от нейното качество – продължи с жалбата си Стефан Петков. – Но когато си купуваш хляб, първо питаш днешен ли е, мек и хубав ли е, ако не ти хареса – не го вземаш. Нека да попитат и всички кметове по тази линия дали са доволни от електрозахранването на населените места, нека и омбудсманът на Република България да вземе отношение по този въпрос. Защото Енергото ни побърка. Ние плащаме, а те си правят каквото си искат. Ако не платим навреме - веднага ни дърпат шалтера, че трябва да си плащаме и повторното включване в мрежата. А като не ни подават захранване, ние какво да правим? Остава ни единствено да чакаме. Потребителите на енергия буквално нямаме никакви права. Нека КЕВР и омбудсманът да кажат нормално ли е без всякаква причина „Енерго про“ да ни подлага на енергиен геноцид. Никой не се интересува от съдбата, от правата на народа. Защитени са монополистите, а правата на обикновения човек няма кой да защити.“

17 април 2019 г., в-к „100 вести“

Защо плащат на общинските съветници и на депутатите заплата?

Коментар на Стефан Петков

Протестите на габровци са справедливи. Едно време в Габрово живеяха само Божана, Дико и семейството им. Сега цигани в Габрово има много. Повечето са придошли от други населени места. Какво правят в Габрово? Кой ги регистрира?

Сто процента става дума за някаква европейска програма за интеграция на ромите и се усвояват пари. Сутрин виждам тумби цигани пред Общината, какво правят там, каква работа имат?! Тези, които не работят, трябва да ги карат да полагат общественополезен труд поне по 15 дни, дори да ги изселват.

Ако в България все още имаше трудово-възпитателни училища, там можеха да се обучават на труд, на дисциплина и българчета, и циганчета. Ако човек не се научи на тези качества до 15 години, няма да е самодисциплиниран, няма да се труди цял живот. Сега не ходят дори на училище. Оставят ги да правят каквото си искат.

Покрай протестите няколко неща ми направиха впечатление. Разни политици се изказват, включително и по страниците на вестника. Честно казано, говорят глупости. А въпросът е много прост.

Защо в България хора стават политици. Не заради идеи, а за да са по-близо до общинския и държавния казан с парите. Да бъркат в него и нещо да остава по ръцете и по носа им.

Защо плащат на общинските съветници и на депутатите заплата? Навремето всичко бе безплатно, в името на общото благо. И сега има държави, където общинските съветници и депутатите работят безвъзмездно.

Защо трябва общинските съветници да се избират от партиите, не е ли по-добре да се включат по-оправни хора от кварталите, които да настояват да се оправят градинки, улици, тротоари.

Съветниците се събират един път в месеца на сесия за по няколко часа и за това им се плаща. Да не говорим за обслужващия персонал, колите, командировките на депутатите. Така че хората отиват в политиката да се облажат. Не може да се смята, че общинската и държавна работа трябва да ти носи много доходи.

Защо Таня Христова трябва да ходи толкова в чужбина, да си стои тук, да си гледа работата, нали затова ѝ плащат.

Затова хората се възмущават.

14 май 2013 г., в-к "100 вести"

Стефан Петков: “Партиите в Габрово и Казанлък да преодолеят партийните си различия и да подкрепят тунела под Шипка”

Партиите в Габрово и Казанлък да преодолеят партийните си различия и да подпишат общо споразумение за подкрепа на проекта на тунела под Шипка, предлага известният габровски бизнесмен и бивш общински съветник Стефан Петков.

„Проектът е от голямо значение за икономическото развитие не само на тези две общини, но и за цялата страна. Но мисля, че за Габрово и Казанлък е от голямо значение, затова хората в тези общини трябва да са по-активни. Затова партийните ръководства на местните организации трябва да

превъзмогат своите политически различия и да подпишат споразумение за единни действия в подкрепа на тунела под Шипка и то да бъде изпратено в Министерския съвет. Нали всички те се кълнат, че ще работят в името на своите избиратели и за просперитета на своите региони. Проектът за тунела под Шипка може да бъде тест, че те могат да се обединяват за общи каузи“ - мотивира предложението си Стефан Петков.

Всъщност подписването на такъв документ няма да е за първи път, защото 110-годишната история на този проект показва, че той е ставал приоритет на държавата само под обществен натиск.

На 22 април 1991 година Министерският съвет със свое решение № 100 решава тогавашното Главно управление на пътищата да започне подготовка на тръжни проекти за участъка от първокласен път I - 5 (Е-85) гр. Русе - Маказа в участъка Габрово - Шипка, включващо тунелно преминаване под Стара планина.

През 1992 г. по инициатива на Община Габрово се обединяват усилията на общините Русе, Велико Търново, Габрово, Казанлък, Стара Загора, Хасково и Кърджали за ускоряване реализацията на проекта.

През 1994 г. е проведен международен търг за строителство, в който участват български фирми и дружества от Франция, Швейцария, Австрия, Гърция и Турция. Тогавашният министър на транспорта Кирил Ерменков съобщава, че 14 фирми са подали заявки за участие в търга за прокопаване на тунела. Впоследствие търгът се проваля. През 1995 г. Жан Виденов прави изказване, че „строителството на тунел под Шипка не стои на дневен ред“.

На 5 февруари 2002 г. по инициатива на тогавашния областен управител на Габрово Цветан Нанов областните управители на областите, през които преминава транспортен коридор № 9 - Русе, Велико Търново, Габрово, Стара Загора, Хасково и Кърджали, и кметовете на общините в тях подписват споразумение за асоцииране в подкрепа на проекта за изграждане на пътен тунел „Шипка“.

Тогав се появи японски инвестиционен фонд, който искаше да изгради тунела, метрото в София и още един обект, но държавата даде банкова гаранция само за столичното метро.

През 2008 година гражданско сдружение „Нашето ПО-ГОЛЯМО Габрово“ започна действия за активизиране дейностите по реализиране на проекта. На свое заседание през месец април общинските съвети на Габрово и Казанлък определиха изграждането на тунела под Шипка като приоритетен за двете общини.

По инициатива на сдружението, чийто членове са известни личности, представители на различни области в общественоекономическия и политически живот, се проведе дискуссионен форум за необходимостта от изграждането на тунела, в който участваха депутати и представители на министерства, имащи отношение към реализиране на проекта. Решенията на форума, заедно с пакета от документи, които изразяваха волята на регионалните управи на Стара Загора и Габрово, на общинските съвети в Габрово и Казанлък, подкрепата на всички общини по линията Русе – Свиленград, бяха връчени на тогавашния министър на регионалното развитие Асен Гагаузов. Вследствие на това беше обявен конкурс за инвестиционен интерес за изграждане на пътното съоръжение. Такова заявиха над 30 компании от

петте континента на света. През 2009 година „Нашето ПО-ГОЛЯМО Габрово“ продължи своята лобистка дейност в полза на проекта за изграждането на Западна обход и тунела под Шипка.

„Ако се наложи, ще отидем и при Орешарски с документ, подписан от сегашните ръководства на партиите в Габровска и Старозагорска област. Стига да превъзмогнат политическите си пристрастия и да подпишат един общ документ, както предлага Стефан Петков“ – убеден е председателят на сдружение „Нашето ПО-ГОЛЯМО Габрово“ Иван Господинов.

9 октомври 1995 г. в. Габрово днес”, Николай Караколев

ФК „Академик” е с нов президент и нов управителен съвет

Това, което от няколко седмици рамо се говореше из футболните среди и по кафенетата, е вече действителност. Поводът бе слабото представяне на отбора на габровския „Академик” през новото първенство в Северозападната „В” група, където той спечели първата си победа едва в седмия кръг от най-слабия отбор в групата – „Павликени”. Футболисти, от които се очакваше много, разочароваха, други се скараха със спортния режим и подготовката си, трети предявиха претенции за плащане, което бе далеч от вложения труд, личните им качества и постигнатите резултати. На всичкото отгоре и финансовото състояние на клуба отдавна падна под кога нул[^]. Защото се разчиташе единствено или преди всичко на средствата, безкористно предоставяни от неговия президент г-н Рачо Бараков и собствената му фирма „Барса”. А да се издържат четири формации – представителен отбор, два (оно-шески и един детски, са необходими много пари, които далеч не са по силата на един човек или на една еднолична фирма.

В търсенето на най-прекия път За решаване тежките проблеми на „Академик” се стигна до насрочване на общо събрание, което се състоя в четвъртък - 5 октомври. И както предварително се Знаеше, събранието прие оставката на президента Бараков и досегашния управителен съвет и избра нови ръководни органи на клуба. За нов президент единодушно бе избран г-н Пенчо Козаров - изпълнителен директор на

известната габровска частна фирма SEV BROKERS LTD,

а членове на новия управителен съвет станаха досегашният президент Рачо Бараков, доц. Илия Немигенчев – зам.-ректор на Техническия университет в Габрово, Цветан Станев - гл. треньор в клуба и Боян Георгиев. На следваща сбирка се очаква управителният съвет да бъде допълнен с доц. Кирил Цонев – зав. катедра „физическа култура и спорт” в Техническия университет и представител на фирмата спонсор. Тогава ще бъде приет и вътрешният правилник на клуба, който ще бъде основата За правата и задълженията на всички спортисти и дейтели във ФК „Академик”. Освен пълната издръжка

на четирите футболни формации на клуба, ЗЕУ ВРОКЕВ5 Ни поема и цялостното възнаграждение на футболистите, треньорите и техническите лица, които ще се водят на щат към фирмата. По-добрите условия, които им се предоставят, водят до много повече задължения, които трябва да се изпълняват, ще се държи изключително на дисциплината в работата, подготовката и състезанията. Посветени смятат, че „Академик“ в близко време ще изгради коренно нов представителен състав, в който ще играят само футболисти, доказвали своите спортно-технически и морални качества и амбици-рани да изведат отбора на достойно място в професионалния футбол.

14 май 2013 г., в-к "100 вести"

Стефан Петков дари 20 баскетболни табла на габровските училища

Президентът на „Сев брокерс“ Стефан Петков ще дари 20 баскетболни табла на габровските училища, които подкрепят местния БК „Чардафон-Орловец“, за развитието на една от най-атрактивните колективни игри.

Таблата, популярни като „плексигласови“, всъщност са от силно пресовано темперовано стъкло в алуминиева рамка, покрито със защитно фолио. Ринговете са чупещи се и според разпоредбите на ФИБА се захващат за носещата конструкция, без да имат пряк контакт с таблото, което е и с протектори. Такива, благодарение на личната намеса на кмета Таня Христова и щедростта на шефовете на „Технополис“, в Габрово досега имаше само в Спортна зала „Орловец“.

Стефан Петков отказа да назове стойността на дарението, но бърза справка показва, че в България подобни съоръжения предлагат две фирми - „Спорт асист“ и „Динамик ресурс“. Цената на комплекта е между 3840 и 4320 лева, без монтажа. Таблата ще стигнат до адресатите си в края на тази или началото на следващата седмица, информира изпълнителният директор на БК „Чардафон-Орловец“ Иван Господинов.

„Първоначалната ни идея бе да изработим метални табла за дворовете на училищата – сподели той. – Г-н Петков обаче реши, че трябва да се търси възможно най-съвременния вариант, защото работим с деца, което означава, че ги учим не само на спорт, но и ги възпитаваме. В случая те ще станат стопани на красиви и доста скъпи съоръжения, които трябва да се научат и да пазят.“

Стефан Петков, който от две години е член на управителния съвет и един от спонсорите на БК „Чардафон-Орловец“, е известен с афинитета си към спорта.

През 90-те той подпомагаше развитието на габровския футбол, а след това и на алпийските ски. От сегашния му жест ще се възползват учебните

заведения, имащи договори с местния баскетболен клуб - Техническият университет, Националната Априловска гимназия, ПМГ „Акад. Иван Гюзелев“, ПГТ „Пенчо Семов“, СОУ „Отец Паисий“, ОУ „Христо Ботев“, ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ и ОУ „Ран Босилек“. Две табла Стефан Петков е обещал и на дряновския кмет, но условието е същото – да се работи за развитието на баскетбола в града под методическото ръководство на БК „Чардафон-Орловец“ и ПБК „Левски“ - София.

„Такава е политиката на клуба – да се инвестира в базата на училищата, защото там е мястото на спорта въобще, в частност на баскетбола – информира Господинов. – Имаме разбирането и подкрепата на ръководствата на Общината и учебните заведения, а това е гаранция, че постепенно ще дойдат и резултатите. Направихме някои добри неща в ПМГ, помогнахме на ОУ „Христо Ботев“ и Техническият университет, подарили сме на училищата за последните 3 години около 450 топки, поне по сто ще обновяваме всяка година, предоставили сме им екипи. Но най-важното е, че за по два-три часа няколко пъти седмично отлепяме от компютрите или от безцелни занимания 140-180 деца. Надяваме се постепенно и родителите да разберат, че трябва децата им не само да са умни, но и здрави, и да подкрепят спортните им интереси. Ние пък ще подкрепим идеята на директорката на ПМГ Цветана Кюмюрджиева „Спорт и наука“, за да докажем, че двете неща са просто неделими – най-успешните в учението са и най-добрите в спорта.“

3 декември 2021 г., в-к „100 вести“

Стефан Петков иска паметник на помирението

Стефан Петков, общински съветник от “Коалиция за Габрово”, искаше да балансира дебатите в Общинския съвет за решаването на проблеми, свързани с разполагането на паметници на територията на общината.

“Имаме нужда от паметник на помирението. Да спрем да се делим на сини, зелени, червени.

Каква разлика има между тези, които са загинали във войните и за България, за да правим два паметника? Имаме нужда от паметник на помирението, който да изрази нашата признателност към всички, които са загинали за България, независимо от своята идеология. Да спрем да се делим на червени, сини, зелени.”

Това бе основният аргумент на Стефан Петков за

предложението му да се използва костницата. Той беше убеден, че архитекти и скулптори ще намерят начин да го адаптират така, че той наистина да обедини признателността на габровци към подвига на всички свои земляци, загинали за България.

6 януари 1998 г. в-к „ Габрово Днес “

И в Габрово ще се правят безкръвни операции

фирма „Сев брокерс“ достави скъпата апаратура

В габровската болница се създава отделение за ендоскопска пластична и възстановителна хирургия. Иначе казано – безкръвни операции. Чрез специална камера в тялото на болния, се оперира без разрези.

Частната фирма „Сев брокерс“ е доставила специализирана апаратура. Сключен е договор за съвместна дейност между фирмата и болницата за пет години, в които се очаква да бъде възстановена стойността на апаратурата. В момента се проектира, скоро започва ремонтът, а амбицията е април- май новото отделение да приеме първите си пациенти.

Засега д-р Христофор Ангелов е единственият хирург, който е обучен за новия оперативен начин от германски специалист. Още няколко лекари се подготвят, фондация „Интер Асист“ ще осигури присъствието на професор, специализирал ендоскопска хирургия, който ще помогне на габровските лекари в началото. Предимствата на новия, поне за Габрово, начин на опериране, е бързото възстановяване на оперираните.

На следващия дан след операцията те ще могат да напуснат болницата и след седмица могат пълноценно да работят. Досега след класическата хирургическа интервенция възстановителният период е най-малко четири месеца. Освен това новата апаратура повишава диагностичните възможности на цялата болница, в хирургичната патология тя замества скенер и ядрено-магнитен резонанс. В Америка 80 на сто от всички операции се извършват по безкръвен път. У нас досега има 10 центъра за безкръвни операции. Но те все се смятат за екстра и се заплаща. Жителите на габровската община няма да заплащат медикаментите, престоя в болницата, а само амортизациите за апаратурата, уточнява д-р Ангелов. Основното предназначение на новата апаратура е за премахване на жлъчния мехур при заболяване, освен това може да се прилага при апанде-сит, херния, почти всички гинекологични операции, белодробни операции.

25 май 1998 г. в-к „ Габрово Днес “

Безкръвни операции се извършват и в Габрово

Благодарение на първата в страната частна инвестиция в държавна болница, направена от фирма „Сев Брокерс“

Първите две безкръвни операции бяха извършени в Габрово миналата седмица. Нещо, което отдавна се прави по света. И в доста български клиники, но срещу солидно заплащане във валута, В сряда официално бе открито новото от-

деление за ендоскопска хирургия в габровската болница. При тежкото финансово положение на болничното заведение това би било само утопия, ако не бе солидна-та инвестиция на габровската фирма „Сев Брокерс“.

Само модерната японска медицинска апаратура на фирма „Олимпус“, доставена от българското й представителство, струва над 100 млн. лв. Отделно изоставено и порутено помещение е превърнато със средства на габровската фирма в модерен болничен комплекс с всички екстри. **„Това е първата в страната частна инвестиция в държавна болница“**, каза на откриването директорката на болницата д-р Косатева. **И благодари от името на всички пациенти на управителя на „Сев Брокерс“ Стефан Петков.** Самият той твърди, че не смята да печели от вложените средства, от таксите за операциите ще се купува допълнително апаратура за отделението. Исква да направи нещо за габровци, нещо, което остава завинаги.

Пред любопитните очи на журналисти, гости, а и на половината болница на видео стена бе предавана извършената от проф. Дамянов от „Исул“ лапароскопска холецистектомия. Казано на нормален език, отстраняване на злъчка. След показното занятие, на което асистира и габровският хирург д-р Христофор Ангелов, ще започнат работа още трима специалисти: д-р Гаравалов, д-р Бенков и д-р Дисански. След операцията видимо доволният д-р Ангелов уточни, че безкръвните операции се понасят много по-лесно от пациентите, след няколко дни се изписват, а възстановителният период е много по-кратък от този при класическата хирургия. Според Наредба 22 самата операция се заплаща от пациента /от 200 до 400 хил. лв./, а **само за габровци престоят в болницата, консумативите, медикаментите са безплатни.**

Ето това ликвидираха в Габрово – Клиника за лапароскопска хирургия – първата в страната частна инвестиция в държавна болница

30 март 2000 г. в-к „Габрово Днес“, Женина Денчева

Решават да закрият частната клиника на „Сев Брокерс“

... структурата и основните оперативни отделения. “Уж на 21 март се говори за временно спиране на отделението до изсяняване на статута му, а още на 23 РЦЗ иска от министерството прекратяване на неговата дейност. Истината е една. Действаме типично по габровски. Вместо да създаваме, унищожаваме направеното”, коментира кметът Белчев.

Договорът за създаване на отделението е сключен на 19 ноември 1997 г. меж-

ду болницата и фирма “Сев Брокерс”. Фирмата изцяло инвестира в ремонт на за-
немарена болнична сграда, доставяне на модерна апаратура и обучение на лекари
за ендоскопски /безкръвни/ операции. Болницата плаща заплати и осигуровки
на персонала на отделението. Всичко останало, медикаменти, външни услуги,
ел. енергия, хранене на пациентите се покрива от таксите, които болните плащат.
Тези суми “СЕВ Брокерс” възстановява на болницата, уточнява д-р Х. Генева от
общинския отдел по здравеопазване.

Д-р Б. Паралчев твърди в поредното си писмо до кмета, че “издръжката на
отделението се осъществява изцяло с бюджетни средства – заплати, осигуровки,
медикаменти, храна, осветление, отопление. През време на действие на догово-
ра е видно, че разходите надминават средно 2.5 пъти преведените средства за
леглодни. По отношение на организацията на хирургичната помощ се получава
преливане на дейности. От професионално-етична гледна точка многократно се
повдига въпросът за дейността на отделението от персонала на оперативните от-
деления.”

Действително проверка на сметна палата сочи, че болницата, респективно
Общината, е ощетена от поддържането на 1 хирург, 4 сестри и две санитарки на
щат към отделението. Разходите за това общо са 6 хил. лв. Въпросът бе разгледан
в комисията по здравеопазване. Нейното становище е, че отделението е перспек-
тивно и издигащо нивото на болницата, уточнява д-р Генева. Тя уточнява още, че
според клауза в договора при едностранното му прекратяване от болницата, тя е
длъжна да плати на “СЕВ Брокерс” извършеното подобрение на сградата на стой-
ност 172 хил. нови лева.

Излиза, че без предупреждение болницата е прекратила едностранно договора
и сега трябва да плати на “СЕВ Брокерс” неустойката. Болницата все още е на
общинска издръжка, което означава, че ще трябва да ги плаща Общината. Знае се,
че тя пари няма, а и едва ли е нужно да плаща за чужди грешки. Странно е и това
бързане. За три дни е решена съдбата на едно модерно отделение със съвременни
методи на лечение. Впечатляващо и с начина на обслужване на пациентите на
фона на общия недоимък в здравеопазването. Още повече отделението е изграде-
но с частен капитал, нещо, което рядко се случва. Но завистта никак не е рядка у
българина. В случая става дума за ревност между хирурзите, които оперират по
класическия начин, и лекарите, занимаващи се с лапароскопска хирургия. По-
важно е кой дърпа конците, използвайки конфликта в хирургическата колегия.
Интересно е кой режисира конфликтната ситуация и с каква цел.

Преди година швейцарци предвидили опасността от завистници
Оценка на делегация лекари при гостуването им по проекта „Интер Асист”
от 17 до 24 април 1999 г. в Габрово:

За лапароскопското отделение, или клиника, както те го наричат

“С оглед на настоящата ситуация в България, с още незавършена здравна ре-
форма, групата лекари в лапароскопската клиника е поела необичаен риск, който
би бил невъзможен без влагането на частен капитал. Силно впечатление прави

огромното рационализиране и повишаване на полезния коефициент на работа, в сравнение с държавната болница. Целият персонал на частната клиника работи в тясно сътрудничество и взаимно си помага. От пръв поглед се забелязва приятелската атмосфера сред персонала на клиниката. Продължителността на болничните престои съответства на нашите представи. Би могло да се очаква, че поради допълнителната възможност за печалби експериментът би си спечелил много завистници. Но експериментът в Габрово буди надежди и би бил катализатор за други частни инициативи в подобно отношение, които без съмнение трябва да бъдат подкрепени.

... и за държавната болница

Болницата в Габрово като цяло прави впечатление на неподдържана и негостоприемна. Може би източноевропейският човек се чувства като у дома си в мрачни и тъмни помещения. За разлика от нашите чисти и светли болници.”

Корупцията и произволът в...

... общинския бюджет около 36 хил. лв. данъци. Според договора сме предвидили нови 60 хил. лв. инвестиции, разработва се проект за още две операционни. Всички сметки, предоставени ни от болницата по договора, сме ги плащали веднага. Още повече че в момента на отделението се надписват сметки за ток, вода, телефони, медикаменти. Аз ги засякох и може би затова е реакцията. Корупцията и произволът в болницата са тотални. Подобно нещо казах и пред в. “Днес плюс”, цитирах дори проучване на Галъп, че лекарите са на второ място по корупция. В това се състоят “моралните вреди”, които съм нанесъл на болницата.

След като разбрах за закриването на отделението, веднага потърсих болничното ръководство за изясняване на проблема. Но д-р Паралчев веднага е излязъл в отпуск. Безуспешни са опитите ми да се свържа и с д-р Бончев от РЦЗ. Не приемам неговите упреци, че отделението няма лиценз. Защо му е, то не е самостоятелно здравно заведение, а е отделение на габровската болница, вписано е в здравната карта. Използвайки наличието на съвременната апаратура в отделението, купена от “СЕВ Брокерс”, болницата повишава своята категория. За какви вреди говорим тогава?

Моето лично мнение е, че конфликтът се поражда от среща на интереси. Обслужването в отделението е на ниво, имаме много пациенти. Плащат си по предварително обявена цена. В болницата изнудват пациентите да си плащат, без никой да носи отговорност. Отделно са апетитите на някои доктори да се наместят в моето отделение. Още в началото канихме всички хирурзи да идват при нас и да работят. Това, разбира се, им се заплаща. Но. някои явно искат изцяло да вземат отделението.

Срещнах се с кмета, с областния управител, ще потърся съдействие и от други компетентни органи. Не проумявам как може две години да няма проблеми, да има толкова доволни пациенти, а сега за един час да се решава съдбата на отделението, на персонала, на пациентите. Отделението вече има авторитет сред колеги

от София, от други областни центрове, търсят услугите ни от цялата страна. Тук се лекуват футболистите на “Ловеч”, на “Нефтохимик”, за пластика идват доста високопоставени личности. Сега всичко пропада. Дори министърът да се съгласи със закриването, аз няма да се откажа от идеята. Викат ме в Севлиево, в други градове. Ще си взема само техниката. Аз няма да изгубя, губят габровци.

Отделението е незаконно...

... 6 месеца съобщих на Стефан Петков, че трябва по законен път да се реши пребиваването на частно отделение в държавна болница. Едно от условията е да се вземе лиценз от Министерството на здравеопазването. Д-р Карафезов изказа съмнения си за законността на това отделение още преди две години. Дори ако сега отделението се извади от здравната карта, може отново да бъде вписано, ако всичко с него е законно.”

29 март 2000 г. „Днес плюс“

Здравето на парче или по-важна е бъдещата продажба

Поради финансови и морални съображения Ръководството на Районната болница в Габрово прекрати дейността на Отделението за ендоскопска, пластична и възстановителна хирургия. Ето как изглежда историята според документите и мненията на свидетели и участници в нея:

Д-р Б. Бончев, шеф на Районния център по здравеопазване в Габрово в писмо до Директора на РБ Габрово:

Във връзка с публикацията във вестник ДНЕС плюс от 1.03 за ОЕПВХ, както и отговора на д-р Чичоваров в същия вестник и по повод възникналите разногласия в Хирургичната колегия РЦЗ направи проучване по случая... препоръчва, до произнасянето от страна на Министъра на здравеопазването за статута на това отделение, да се преустанови дейността на ОЕПВХ.

Богомил Белчев, кмет на Габрово на редовен брифинг пред габровските журналисти, 27 март, т.г.:

Д-р Паралчев ме предупреждава: Приложено изпращаме Ви писма №274 от 21 март и 280 от 23 март 2000 г, на директора на РЦЗ д-р Бончо Бончев, становище-обосновка на ръководството на Районна болница - Габрово, взето на Медицински съвет, за преустановяване дейността на Отделението до изясняване на статута му от Министерството на здравеопазването предвид финансови и морални съображения. Тоест, докато с първото писмо се иска временно преустановяване на дейността, с второто се настоява директно за закриването му. Съответно Д-р Паралчев се е опитал да ми напише някои неща като кратка история на ситуацията, които накрая завършват с думите: От професионално-етична гледна

тачка многократно се повдига въпросът за дейността на отделението от персонала на оперативните отделения в болницата. По повод на поредната конфликтна ситуация и препоръчително писмо от РЦЗ - Габрово Медицинският съвет на Районната болница на 22.03.2000 г. реши отделението да преустанови дейността си до уточняване на статута му от Министерството на здравеопазването. Забележете какво става: най-напред д-р Бончев пише до областния управител и до габровския кмет и преди още да има становището на Медицинския съвет препоръчва на министерството да бъде променена Областната здравна карта /респективно Националната/ като бъде закрито Отделението. Не искам да коментирам кой е крив и кой – прав. Истината е една: Габрово вече няма такова отделение. В обяснението на д-р Паралчев пише, че разходите на болницата за ОЕПВХ са 2,5 пъти по-големи от приходите, дори са ми представили писмена справка. Габрово вечно ли ще си стои като едно село, няма ли веднъж и ние да излезем малко по-напред от другите?

Д-р Христина Генева, началничка на отдел Здравеопазване и социални дейности в габровското кметство:

Договорът за съвместна дейност между Болницата и фирма СЕВ Брокерс е сключен на 19.11.1997 г. с цел обединяване усилията на двете страни за разкриване и функциониране на Отделение за ендоскопска, пластична, естетична и възстановителна хирургия с 6 болнични легла. По-късно с писмо от РЦЗ - Габрово от 25.05.1998 г. се променя еднолично договора с уточнението, че с влизането в сила на Наредба N5 22 пациентът трябва да плаща по около 32 лв. дневно. В договора обаче има клауза, че когато той бъде променен от първата страна по него – в случая Болницата, тя е длъжна да плати на втората страна /това е фирма СЕВ Брокерс/ извършените подобрения по фактурни цени към датата на извършване на ремонта. Така че в случая става дума за 172 хил. нови лева. Тъй като издръжката на Районната болница е от общинския бюджет, не ми е ясно откъде ще намерим тези пари! При проверка на Сметната палата към април м.г. се оказва, че Общината е ошетена с малко над 6 500 лв. – това са парите за заплати и социални осигуровки на работещите в Отделението – 1 хирург и 4 мед. сестри, тъй като те се водят на щат в болницата. Но всичко останало покрива фирма СЕВ Брокерс. Становището на Комисията по здравеопазването е, че това е едно много перспективно отделение, което издига нивото както на болницата, така и на общината.

Д-р Рудолф Миниг, Завеждащ Хирургия, болница Цвайзимен, из Доклада за престоя в България от 17 до 24.04.1999 година по линия на асоциация Стара планина за частната клиника:

С оглед настоящата ситуация в България, с все още валиден закон за държавната медицина и предстоящата либерализация, групата лекари е поела необичаен риск, който не би бил възможен без частни капиталовложители. Силно впечатление прави огромното рационализиране и повишаване полезния коефициент на работа в сравнение с държавната болница, където почти целия персонал, вкл. лекарите, работят в много тясно сътрудничество и взаимно си помагат. Освен това от пръв поглед се забелязва приятелската атмосфера между лекарите и изрядната чистота в клиниката. Продължителността на болничните престои съответствува

на нашите представи. Би могло да се очаква, че поради допълнителните възможности за печалба, експериментът би си спечелил много завистници, но все пак, струва ми се, той буди надежди и представлява катализатор за други частни инициативи, които без съмнение трябва да бъдат подкрепени.

24.08.1998 г., в-к „ДНЕС плюс“,

Законна ли е частната клиника по лапароскопия в болницата:

... Преди време синият депутат Михаил Карафезов изказа силно негативно становище. Директорът на РЦЗ д-р Бончев от своя страна заяви, че клиниката работи по всички законови норми и е полезна за града.

Стефан Петков, управител на Сев Брокерс пред в. ДНЕС плюс на 2.09.1998 г.:

Още от самото начало знаех, че ще стане така и се подсихнах напълно... Корупцията властва. Аз нямам нищо против да получават много големи заплати, за да мислят за града и да не се поддават на лично и користолюбиво печалбарство... Защо с лека ръка пропиеваме това, което имаме, вместо да създаваме красиви неща.

Г-н Петков отказа коментари и нае отгърнахме старите вестници, Много искаме да публикуваме тук личното мнение на д-р Бончев, както и това на болничния шеф д-р Паралчев. Към всички тях имаме въпроси като тези например: Като се карат двама, пак общината ли трябва да плаща и от чий джоб? Как и по какъв начин са изразили до този момент финансовите си и морална съображения ръководствата на болницата и РЦЗ, за да предотвратят изтичането на средства от бюджета? Ще бъдат ли приватизирани обособени части от бойницата в бъдещи периоди и на каква базисна оценка? Къде ще отиде медицинското оборудване на отделението и респективно платежоспособните му клиенти? Къде е конфликтът – между частното и държавно медицинско обслужване или между различни лични интереси? Отрича ли шефът на РЦЗ бъдещето на частното медицинско обслужване в Габрово?

9 юли 1998 г., в-к „100 вести“

Какво направи Карафезов за Габрово, пита Стефан Петков

Г-н Михаил Карафезов би трябвало да си зададе въпроса какво е направил за Габрово и тогава да сравни своите дела с тези на „Сев брокерс“, посъветва народния избраник във вторник управителят на габровската фирма Стефан Петков. Той се свързва с частната медия по повод публикуваното в бр. 52 интервю, в което депутатът изразява съмнения, че отделението за лапароскопска хирургия към ОРБ

„Д-р Тота Венкова”, построено с инвестициите на „Сев брокерс”, е създадено с благословията на здравното министерство.

Пред най-четения вестник в региона г-н Петков гарантира, че е готов да предостави всички документи по изграждането на лапароскопската хирургия и като първа стъпка даде възможност на репортер на „100 вести” да се порови в папките.

„... след проведени консултации с проектантския колектив, Министерството на здравеопазването – управление „Здравна профилактика и държавен санитарен контрол”, съгласува работния проект за обект „Преустройство на дисептичен сектор в отделение за ендоскопска, възстановителна, естетична и пластична хирургия” – пише в МЗ-писмо от 30 януари 1998 г., подписано от първия зам.-главен държавен санитарен инспектор д-р Попов.

Естествено, с по-раншна дата 19.11.1997 г., е договорът за съвместна дейност с ОРБ „Д-р Тота Венкова”, Общината и Районния център по здравеопазване, подписан съответно от медицинския управител д-р Косатева, зам.-кмета д-р Мирослав Катранджиев и от директора на РЦЗ д-р Б. Бончев.

В анекс от 25 май 1998 г. към въпросния контракт пише, че „фирма „Сев брокерс” ООД се задължава доброволно средствата, получени като амортизационни отчисления и тези, като нейна печалба, да реинвестира в апаратура за срока на този договор” (5 год. – бел. на ред.). Неизменна част от договора са калкулациите на цените, одобрени от ръководството на болницата и Регионалния център по здравеопазване.

Сред папката с документите е и писмо до областния управител Илиян Обретенов от 30 октомври 1997 г., с което се иска неговото разрешение за ползване на част от болницата за създаването на отделението за лапароскопска хирургия. Вътре е писмо от председателя на Общинския съвет Иван Ненов, с което той призовава „Отворено общество” да подкрепи доброто начинание. В папката е подписаният лично от д-р Бончев списък на поканените гости, под номер 1 сред които е зам.-министърът на здравеопазването доц. Тенчев – същият, който споделил пред д-р Карафезов, че научил за габровската лапароскопска хирургия от печата. На втора позиция е доц. Александров – н-к на ГУ „Лечебно-профилактична помощ” към МЗ, следват имената на директори на РЦЗ и известни хирурзи.

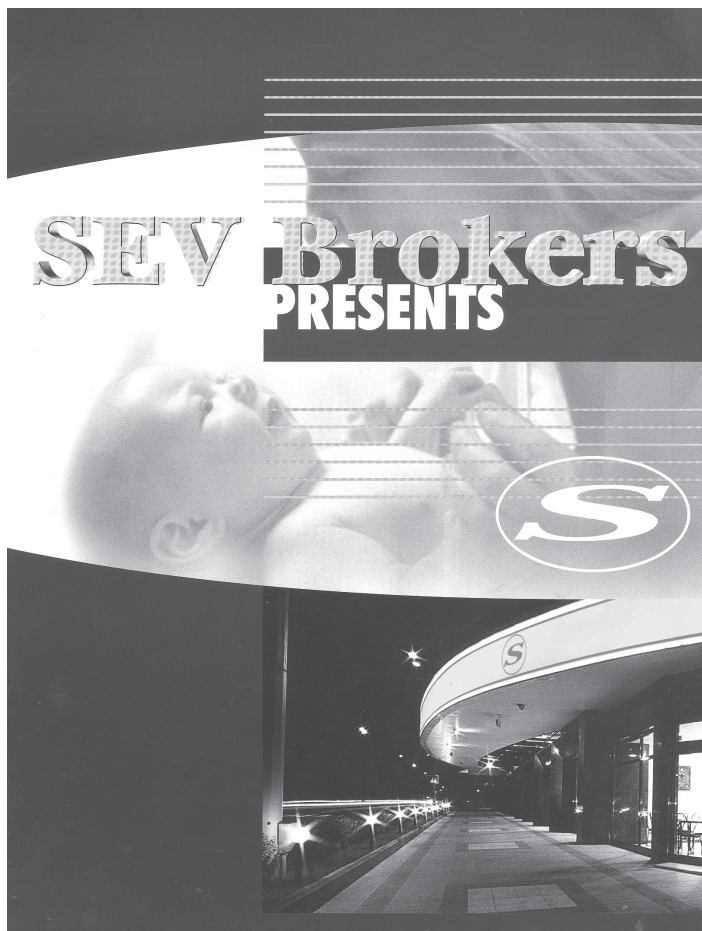
Около 3,7 млн. са приходите от първия месец работа на отделението, информира г-н Петков, Около 800 000 ще влязат директно в касата на болницата. „Полагащите” се на „Сев брокерс” 400 000 лв., според договорката, ще се реинвестират в апаратура.

„Учуден съм от изказването на г-н Карафезов, когото лично съм информирал нееднократно с идеята и нейната реализация. Ако е имал някакви съображения, той би могъл да се обърне към мен и лично да се запознае с всички материали, свързани със създаването на отделението. Неверни и показващи ниска икономическа грамотност са твърденията му, че цените ни са високи и услугите ни са двойно по-скъпи от тези в страната. По мое мнение това отделение е оптимална симбиоза между частна клиника и държавна болница. То дава възможност

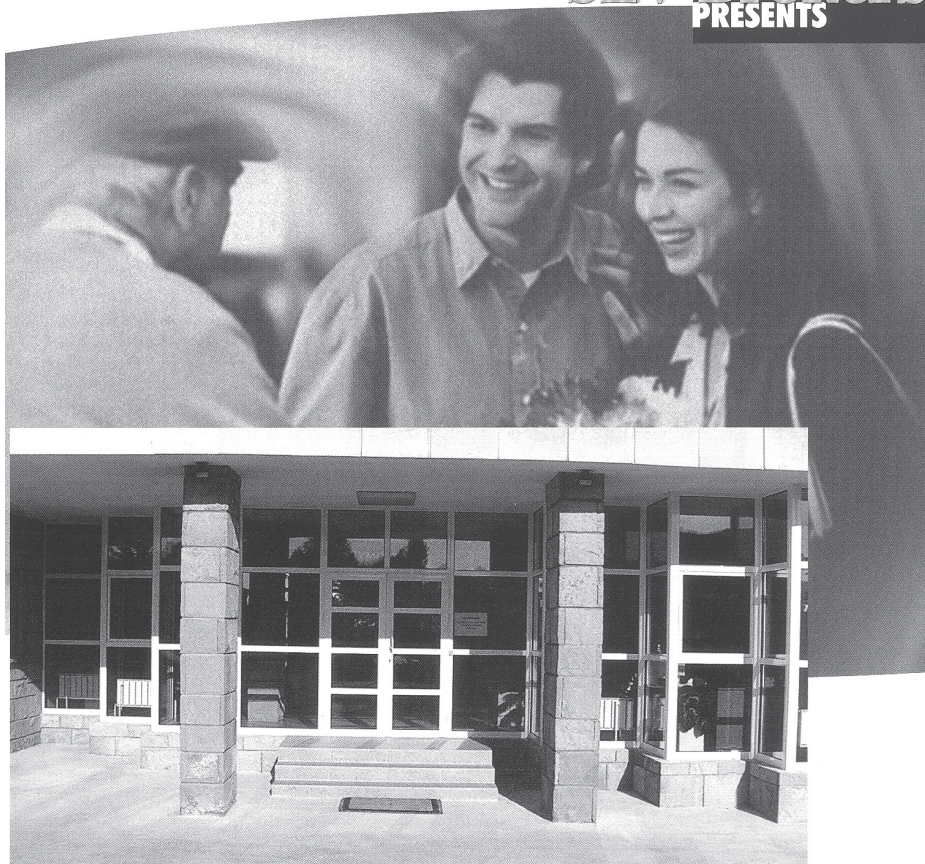
пълноценно да се използват и специализираните лаборатории и отделения на държавната болница, и високият професионализъм и качество на обслужването в частната клиника. Това е един от начините за постепенно преминаване към платено здравеопазване, за увеличаване доходите на лекарите и медицинския персонал и за ограничаване на корупцията. А ако г-н Карафезов се съмнява в произхода на капитала на „Сев брокерс“, би следвало да сезира прокуратурата и данъчните власти. Според мен той би трябвало да се съсредоточи в законодателната дейност и да не се меси в тази на изпълнителната власт.”

Повече информация за своята лична и ползата на града и хората от новото отделение за лапароскопска хирургия Стефан Петков обеща да даде на нарочна пресконференция, с участието на д-р Косатева и д-р Бончев, в началото на идната седмица.

Снимки от Каталога за клиниката – на страници 79 - 85

SEV Brokers
PRESENTS

Нашата клиника се намира в град Габрово, разположен в географския център на Република България. Разполагаме с климатизирани операционна, реанимация и стационар.

Our clinics is in Gabrovo, a town situated in the geographical centre of Bulgaria and has airconditioned operation room, reanimation room and stationary.

Уважаеми дами и госпога!

От името на "СЕВ Брокерс" ООД Ви изказвам своето уважение, като ще си позволя накратко да представя дейността на нашата фирма. Ние се явяваме търговци на черни и цветни метали, произвеждаме обувки, алуминиева дограма, месо и месни продукти, ягоди, малини и др. В това издание ще се запознаете подробно с дейността на нашата клиника по ендоскопска, пластична и възстановителна хирургия. Предполагам, че след запознаване с представените тук материали, Вие ще намерите в нас надежден партньор.

Dear Ladies and Gentlemen,

On behalf of SEV Brokers Ltd. I want to express my best regards and to present you the activity of our firm. We are traders of ferrous and non-ferrous metals, we produce shoes, aluminum joiner, meat and meat products, strawberries, etc. In this issue you will get acquainted in details with the activity of our clinics of endoscope, plastic and rehabilitating surgery. I suppose that after acquainting with the presented materials here you will find us a reliable partner.

Управител на "СЕВ Брокерс" ООД:
д.п.п. **и.п.к. Стефан Петков**
General Manager of SEV Brokers Ltd.
Dipl. Doc. Stefan Petkov

Екипът

работещ в клиниката е работил и специализирал във водещи частни клиники във Франция, Швейцария, Германия и арабския свят.

Д-р Христофор Ангелов – специалист по обща хирургия, обучаван по лапароскопска хирургия от проф. C. Lepsien от университета Gottingen – Германия и проф. Yoffe от Израел. Специализирал и съдова хирургия.

Д-р Марин Дисански – специалист по обща хирургия и ортопедия, работил и специализирал пластична хирургия във Франция в "Клиник дьо Парк Лион": при проф. Жан Жак Компте – хирургия на ръката, при проф. Ференд артроскопия на коляното, при д-р Витал – пластична хирургия.

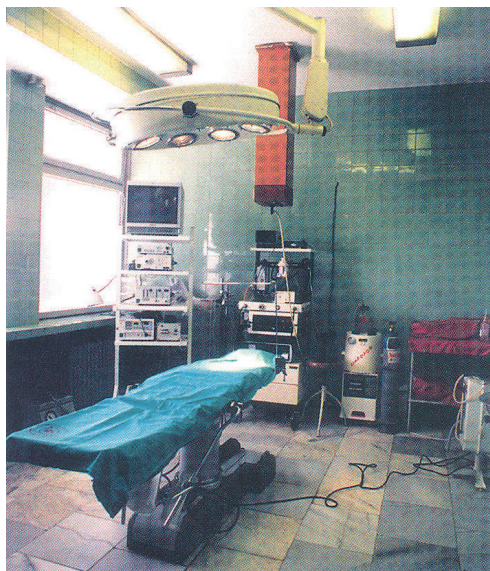
Д-р Стефан Бенков – специалист по обща хирургия и неврохирургия, работил в Алжир, специализирал в Швейцария.

Д-р Георги Гаравалов – специалист акушер-гинеколог, специализирал в Англия.

Д-р Лиляна Пулева – специалист анестезиолог-реаниматор, работила в Алжир.

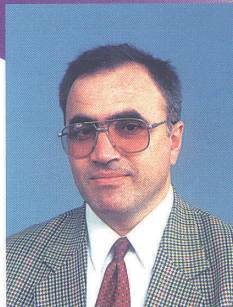
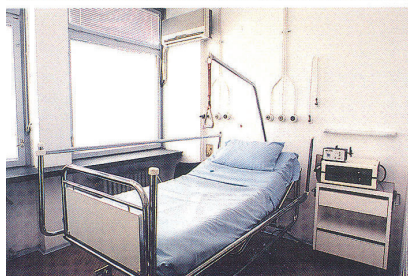
Д-р Георги Иванов – специалист анестезиолог-реаниматор, работил в университетски център в Либия.

Оборудването на операционната е на японската фирма "ОЛИМПУС" и е от най-ново поколение.

Our clinics is equipped by the Japan company OLYMPUS and is a last model.

Консултанти и оператори

в клиниката са:

Проф. Дамян Дамянов -
водител лапароскопист-хирург на страната и демон-
стратор на фирма "ОЛИМПУС". Ръководител на катедра
по хирургия в университетска клиника "Царица Йоа-
на" -София.

Доц. Димитър Евстатиев -
републикански пластичен хирург, шеф на клиниката
по пластична хирургия в София.

Доц. Аспарухов -
водител артроскопична хирург на страната.

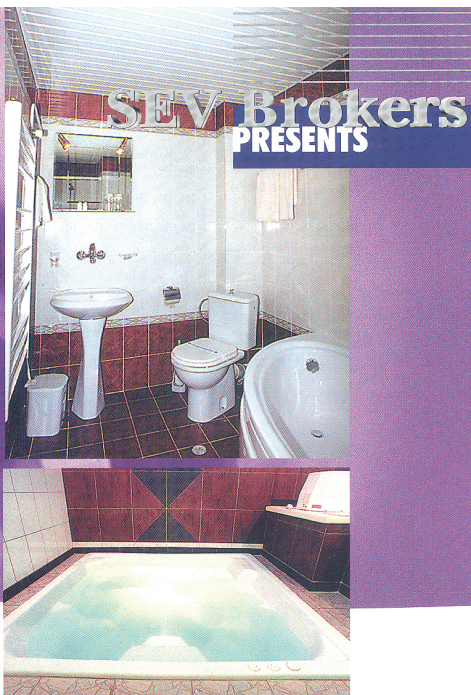
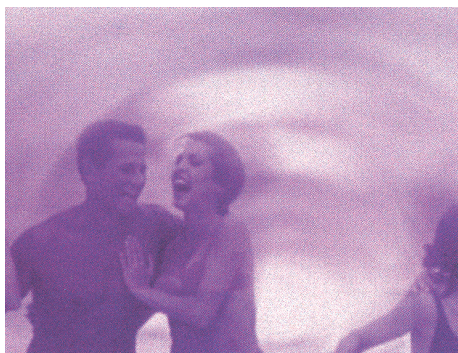
Consultants and operators

at the clinics are:

Professor Damian Damianov -
a leading surgeon-laparoscopist in our country and a demon-
strator of OLYMPUS. Head of surgery department at the
University Clinics "Queen Joana" - Sofia.

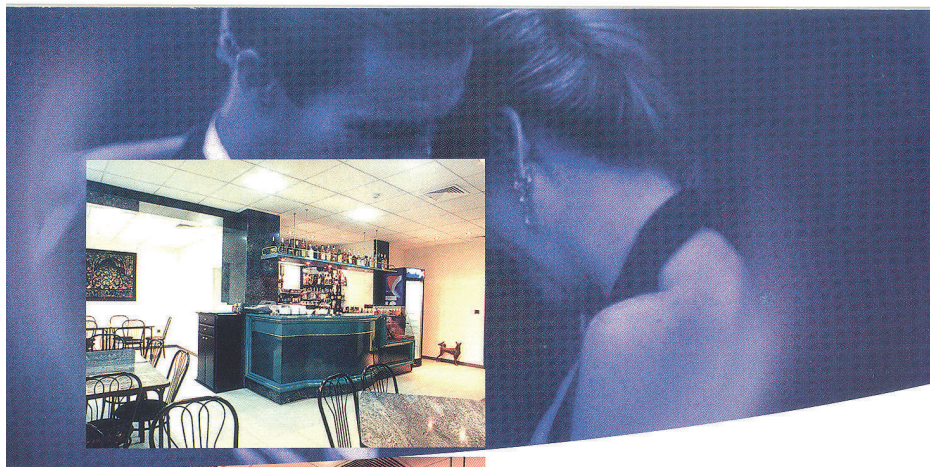
Associate professor Dimitar Evstatiev -
republic plastic surgeon. Chief of the Plastic Surgery Clinics
Sofia.

Associate professor Asparuhov -
leading arthroscopic surgeon in Bulgaria.

Възможностите за рехабилитация са на изключително добро ниво, като се предлагат сауна, парова кабина, басейн, тангенторна вана и хотелски услуги в местността "Узана" на 1 300 м надморско равнище.

Rehabilitation possibilities are at very high level as there are sauna, steam cabin, pool, hot tub, hotel accommodations at Uzana district (1 300 m above sea level).

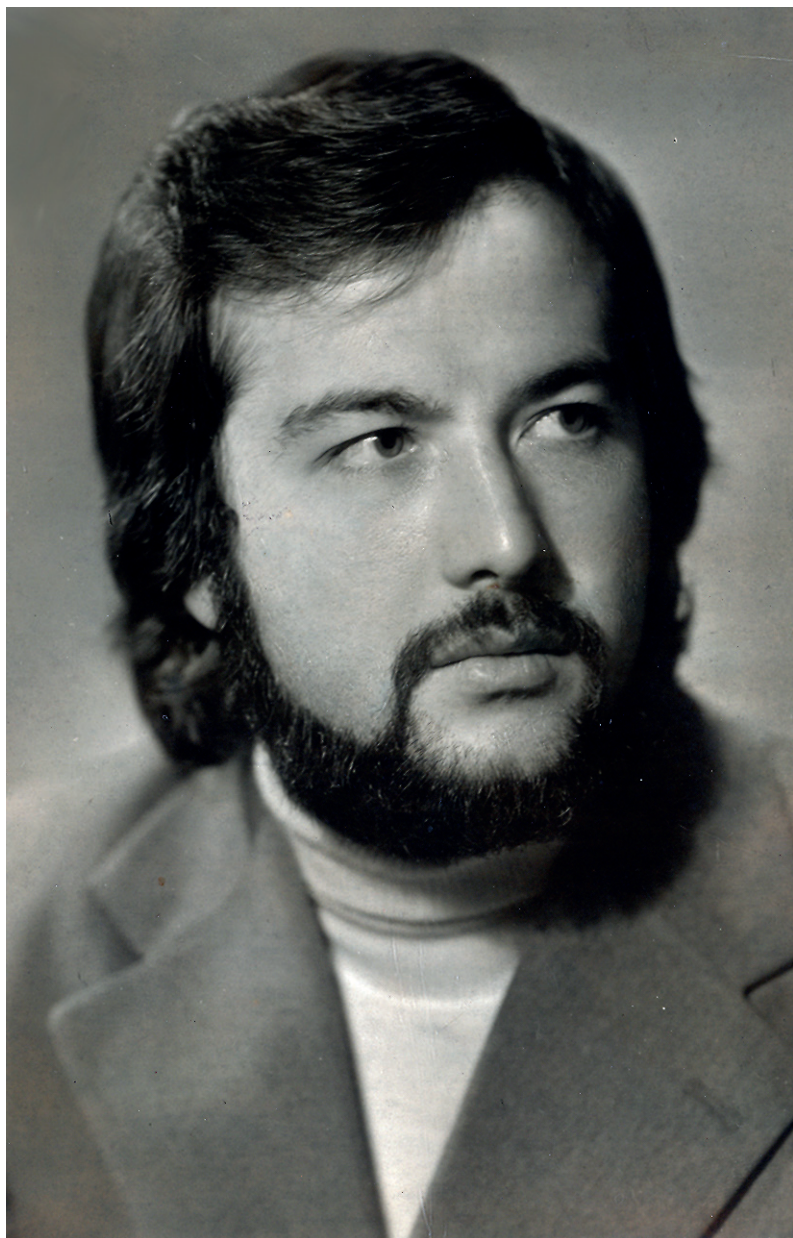

The hotel gives possibilities for fast rehabilitation and after operational treatment at comfort and ecological clean environment with the help of typical for the Middle Balkan region means – herbs, bath-tub with herbs, massage, etc. We have special transport and we secure the transport from airport Sofia to our hotel basis in Gabrovo.

Хотелът дава възможности за бързо възстановяване и следоперативно лечение в условията на комфорт и екологично чиста среда при използване на типични за средния Балкан средства – билки, билкови вани, масажи и гр. Фирмата разполага със специализиран транспорт, с който осигурява транспорта на пациентите от летище София до клиниката и специализирана хотелска база в гр. Габрово.

Малка част от живота на Стефан в снимки

м. март 1979 г. Ленинград

м. март 1979 г. Ленинград, инж. Наталия Михайловна Петкова – първата съпруга на брат ми. Родена 1961 г. Почина през 1990 г. – на 29 години, след тежко заболяване. Имаха две малки момченца. В този труден период брат ми създаде своята частна фирма „СЕВ Брокерс“. СЕВ – това бяха първите букви на тримата – баща и двама сина – Стефан, Евелин и Владимир – след смъртта на Наташка обединени да успеят, защото животът продължава.

*В нашето семейство има само момчета.
Брат ми има четирима сина, аз - двама.
Празнувахме заедно рождениите им дни.*

Брат ми обичаше коледните празници.
2009 г. Празнувахме рожден ден на Мишо - 4 години

Празнувахме рожден ден на Мишо - 4 години

САЩ, 1994 г. на световното по футбол

1994 г Лас Вегас

1994 г. Лас Вегас

1997 г., Белгия, с М. Башева и Иван Ненов

1996 г. Англия

*1998 г. Франция,
на Световното по футбол*

2000 г. Русия

2000 г. Русия

2000 г. Белгия

2000 г. Белгия

2001 г. Лас Вегас

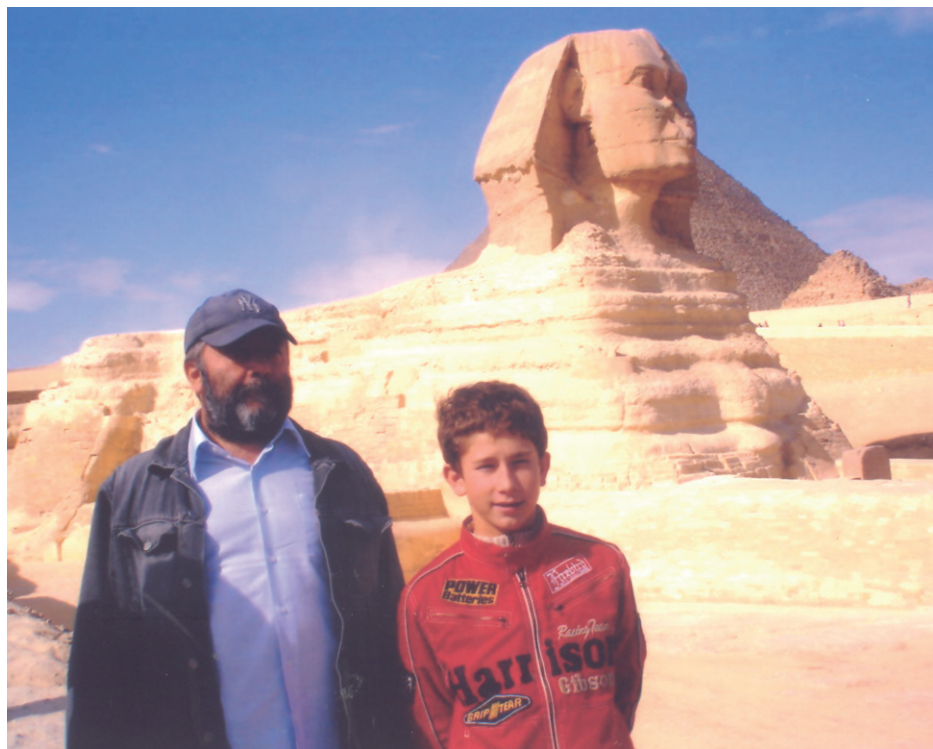
2002, Италия, Флоренция

2004, Португалия

2007 г. Испания, Барселона

Обединени арабски емирства, гр. Дубай, 2008 г.

Остров Бали, Индонезия, 2011 г.

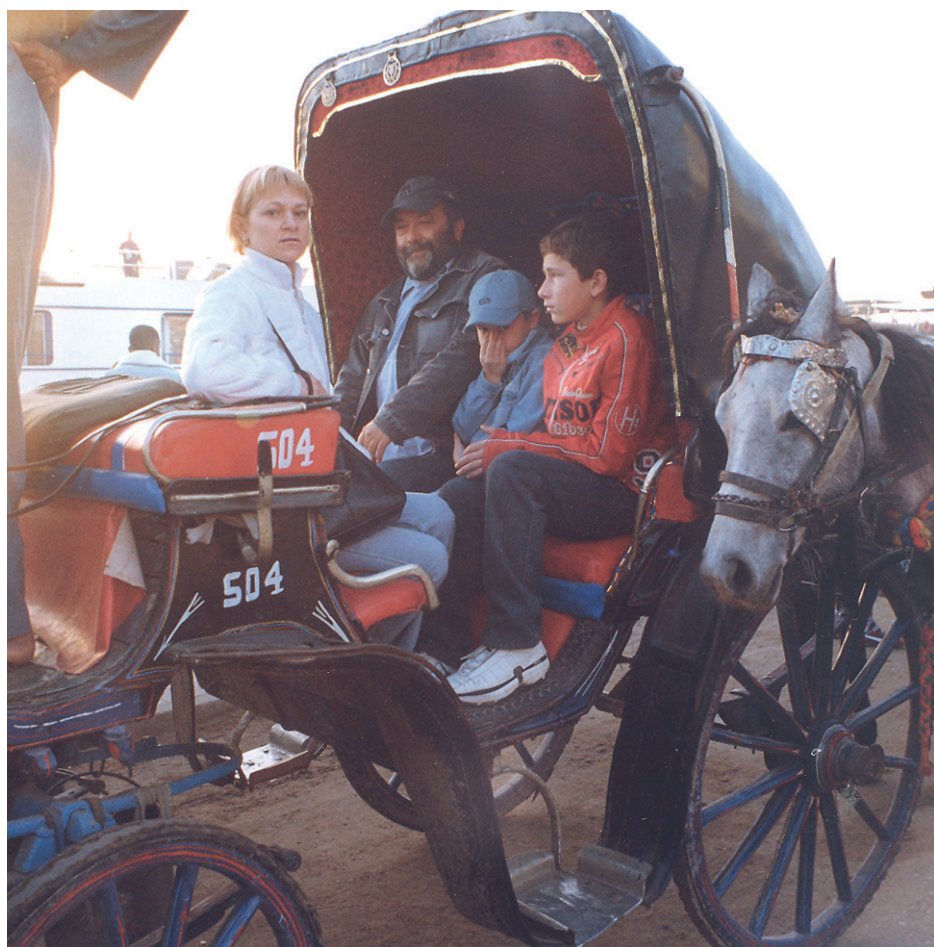
Във Венеция, 2002 г.

Африка, остров Мавриций

На риболов

На риболов

*Среща със съученици от
ТМТ „Д-р Никола Василиади“
- гр. Габрово*

В любимата му къщичка в с. Армените с приятел

Отдых с кумеца д-р Христофор Ангелов

*Надявам се габровци да оценят
какво е направил през живота си
Стефан Петков за своя роден град.
Да го помнят, защото такива
широкоскромни хора като него
се срещат твърде рядко днес.
А той живя сред нас...*

© “Обичах светлината, живота, науката...”

В памет на д-р т. н. инж. Стефан Цвятков Петков

/1956 - 2022/ предприемач - благодетел

© автор: Царина Тасева

Второ допълнено издание

Използвани са публикувани материали от местния печат
в област Габрово

Редактор: инж. Димка Господинова

© Издателска къща “Колонел” ООД

ISBN 978-954-8268-76-9